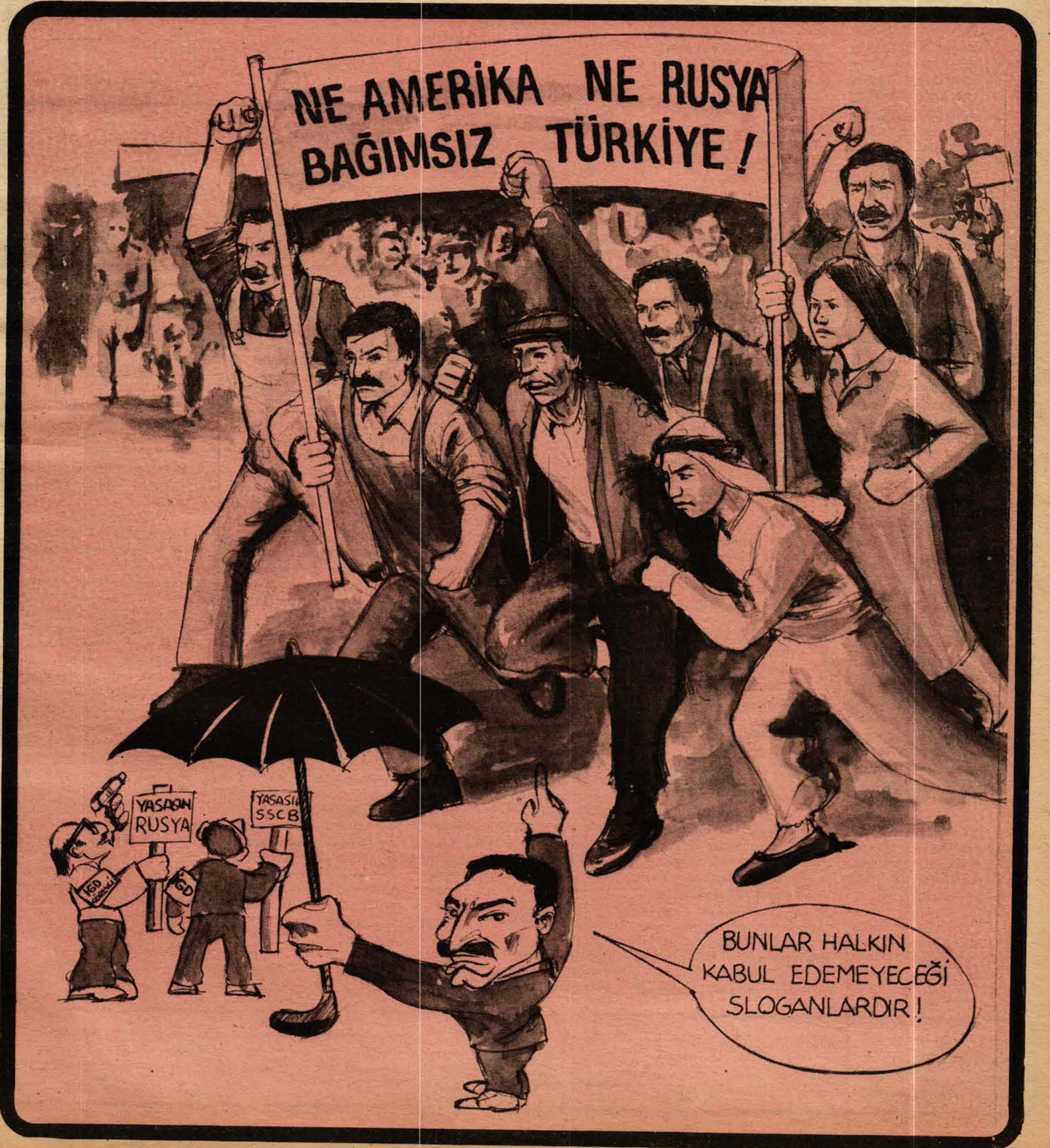
HALKIN SESİ

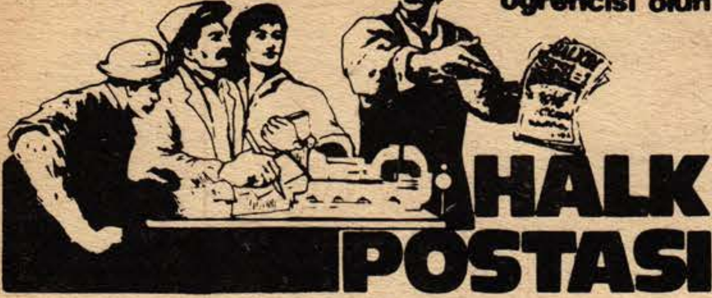
22 Şubat 1977

250 Kuruş

97

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin !

GERMENCİK

CEZAEVİNDE BASKILAR

Bir yaralanma olayına adım karıştığından 29.1. 1977 gününden beri Germencik Cezaevinde tutuklu bulunmaktayım. Geçenlerde ziyaretime gelen bir arkadaşım, iki adet Vatan gazetesi ile bir adet Halkın Sesi dergisi getirdi. Gardiyan kendilerine verilen emir üzerine bunları veremeyeceğini söyledi. Bunun üzerine 4.2.1977 günü Germencik C. Savcılığına bir dilekçe verek, yurtsever yayın organlarını, özellikle Halkın Sesi'ni okumamın en doğal hakkım olduğunu belirttim ve ziyaretçimin getirdiği gazete ve dergilerin verilmesini istedim. Aynı gün Germencik C. Savcı yardımcısı Hüseyin Babacan cezaevine geldi. Durumu sözlü olarak anlattığımda aldığım cevap: "Dışarıda her gün satılan yayın organlarının dahi tetkik edileceği, sakıncalı olanların el konulup tahliyem sonunda verileceği, imha edilmesi gerekenlerin de imha edileceği" oldu. Sakıncalı yayınların cezaevinde huzur bozacağını söylüyor.

Bunlar, yurtsever yayın organlarının cezaevlerine girişini yasaklarken, baskının, sömürünün, işkencenin, yabancıya uşaklığın destekçisi olan ve seks ticaretiyle geçinen yayınlara hapishane kapılarını ardına kadar açıyorlar.

Öte yandan tüm mahkumlar baskı altında ve ilkel şartlarda yaşamaktadırlar. Örneğin, hamam yanmadığı için tuvalette banyo yapmaktayız. İçme suyunu dışarıdan para ile temin ediyoruz. Uzun zamandan beri koğuşun camları kırık. Savcı yardımcısı:"İçinizden bir adam çıkıp da takırmadı mı?" şeklinde tehditkar bir tavırla konuşuyor."So bayı az yakın, para gelmiyor" diyor. Karavana çıkmadığı için temel gıda maddelerinin verilmesi gerekiyor. Oysa her gün bir ekmekten başka bir şey verilmiyor. Bunun için de her mahkuma günlük 650 kuruş masraf yazılıyor. Bir tutuklu arkadaş, ara kararıyla tahliye olup çıkarken yediği iki ekmek karşılığı olarak 13 lira ödedi.

Ahmet Dündar
TOPRAK-İŞ Sendikası
Genel Sekreteri

ÖDEMİŞ

HALK GERİCİ DERS KİTAPLARINA KARŞI ÇIKAN 15 ÖĞRENCİNİN LİSEDEN ATILMASINI PROTESTO EDİYOR

"Biz Ödemiş Lisesi devrimcileri olarak felsefe, ahlak vb. gerici ders kitaplarını faşist MC'yi protesto etmek amacıyla yaktık. İGD'liler kitap yakma eylemini baltalamak amacıyla ellerinden geleni yapmaktan geri kalmadılar. AP'li faşist müdür, okulda gerici eğitime karşı girişilen devrimci mücadeleyi bastırmak için 15 arkadaşımızı okuldan atmaya girişmiştir.

Biz Ödemiş Lisesi öğrencileri olarak atılmaları ve faşist baskıları protesto amacıyla halktan ve öğrencilerden topladığımız imzaları size yolluyoruz."

Bir Grup Liseli Devrimci

Not: Bize ulaşan 239 imzalı metinde Ödemiş Lisesi'nden 15 öğrencinin atılmak istenmesi protesto edilmektedir.

DEVRİMCİ ARKADAŞIMIZ RAFİ ORUÇ'U KAYBETTİK

Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin yiğit neferi devrimci öğretmen Rafi Oruç ani bir rahatsızlık sonucu öldü.

Rafi öğretmen revizyonist baskı ve tehdide boyun eğmeyen bir arkadaştı. Revizyonist baskıya karşı yılmadan devrimcileri destekledi. Samandağ Lisesi boykotunda öğrencilere 600 lira bağış yaparak kampanyaya öncülük etti. Disiplin kurulunda devrimci öğrencilerin haklarını daima savundu.

Rafi arkadaşın cenazesine büyük bir halk kitlesi ve devrimci öğrenciler katıldı. Arkasından bütün Samandağ halkı gözyaşı döktü. Tüm devrimcilere ve ailesine başsağlığı dileriz.

Samandağlı
Proleter Devrimciler

ANKARA

CAN GÜVENLİĞİ VE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜNÜN GERÇEK SAVUNUCULARI DEVRİMCİLERDİR

Birbuçuk aylık bir kapanıştan sonra Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi (DTCF)'ndeki mücadeleyi daha değişik boyutlarda yürütmekteyiz. Mücadelemizin engelleyici - leri faşistlerin yanısıra devrimci saflardaki maceracı öneriler de büyük bir engel teşkil etmektedir.

Proleter devrimcilerin başından beri savundukları bütün yurtsever gençlik kitlesini ve bütün halkı seferber ederek faşist işgali kırmak önerisini hayat doğrulamıştır. Maceracı önerileri gerçekler mahkum ediyor.

Belirli yalpalamalar ve yetersiz çalışmalarımıza rağmen, takındığımız doğru tavır sonucu okulda faşistleri gerilettik. Derslere girip çıkmayı sağladık. DTCF'deki tüm öğrencilere "şebekesi olan herkesin derslere girmesini" savunduğumuzu açıklamaya çalışıyoruz. Konuştuğumuz arkadaşlar fikirlerimize katılıyor. Faşistler "devrimciler öğrenim özgürlüğünü engelliyor" diye rek imza topluyorlar. Masum öğrenci pozlarına giriyorlar. Bu sahtekarlığı yıkabilmenin tek yolu öğrenim özgürlüğünün gerçek savunucularının devrimciler olduğunu göstermektir. Derslere girmeliyiz. Faşistlerin tahriklerini geri çevirmeliyiz. Maceracı önerileri mahkum etmeliyiz.

Yaşasın öğrenim ve öğretim özgürlüğü, can güvenliği mücadelemiz!

DTCF'li Devrimciler

İSTANBUL

KANCA SANAYİ İŞÇİLERİNİN SENDİKALAŞMA MÜCADELESİ

Kanca Sanayi bizi yıllarca asgari ücretin al'ında çalıştırdı. Bu durum karşısında biz işçiler sendikalaşmayı zorunlu gördük. Sendikal çalışmamızı duyan patron Tek Met-İş sendikası ile anlaştı. Sahte imzalarla bu sendikaya üyeliğimizi sağladı.

Sendika tüm işçilere saat ücreti dört liralık zamla sözleşme yaptı. Bu sözleşmeden sonra Tek Met-İş'e üye olduğumuzu anladık. Bu oyunu bozmak için Tüm Maden-İş sendikasına üye olmaya başladık. Patron Tek-Met-İş'le anlaşarak özellikle eski işçileri atmaya başladı. Bazı işçileri iş sahasına sokmayarak üç gün sonra 17. maddeyi uygulayıp tazminatsız işlerine son verdi. Yine iki arkadaşa izin verek onları da izinsizmiş gibi gösterip tazminatsız işten attı.

Tek-Met-İş sendikası bu olaylara seyirci kaldığı gibi patrona da alkış tutuyordu. Bu oyununu bozmak için çoğunluğu sağlayarak noterliğe gitmeye karar verdik. Amacımız Tek-Met-İş'ten noter kanalıyla ayrılıp Tüm Maden-İş'e girmekti.

Bunu duyan patron ve Tek-Met-İş sendikası yöneticileri işe derhal el koydular. Noterlikçe ayrılmamızı engellemek için silahlı kiralık katillerini seferber ettiler. İşçileri taşıyan servis arabalarına silahlı kişiler yerleştirdiler. İşçileri silah ve tehditle denetim altında tutmaya çalıştılar. Diğer taraftan Tek-Met-İş yöneticileri patronun yanında jandarmanın görevini de yürütüyordu. Özel otolarla servis arabalarını takip ettikleri gibi, işçi arkadaşların yerleşme bölgelerini de gözetim altına aldılar.

İki üç gün içinde 10 arkadaşımız daha işten atıldı. Bu baskılar işçi sınıfı üzerindeki baskıların bir parçasıdır. Sömürücü patronlar ve sendika ağaları güçlerini hakim sınıf ların iktidarından alıyorlarsa, biz de gücümüzü işçi sınıfının birliğinden ve devrimci mücadelesinden alıyoruz.

Kanca Sanayii
İşçileri

İSTAKOZ AVCILARININ SORUNLARI

Bizler Senirkent'in Garip köylüleriyiz. Hoyran Gölünde istakoz ve balık avcılığı yapıyoruz. Bir de kooperatifimiz var. Kooperatif kurulduğundan beri başkan olan Muhtar Kemal kooperatifi sömürdü ve hâlâ sömürüyor. Sömürüsünü MC'ye dayandırıyor. Evinin önüne araba garajı yaptırdı. İstakozu tartıp veriyoruz. Sonunda 3-5 kilogram düşüyor. Hesap görülürken yine çeşitli dolaplarla hesabımızı kesiyor. Sekiz aydır paramızı da vermedi. Genel Kurul yapmayacaktı. Ancak zorlayınca Genel Kurulu yapmak zorunda kaldı. Toplantı yapılacağı saat kendine oy vermeyeceğini anladığı ortakları üyelikten düşürdü. Hatta denetçiye bile oy kullandırılmadı. Genel Kurul'a gözlemci olarak gelen Isparta Kooperatif İl Müdürü ve Sivil Savunma Müdürü'ne bu durumun tüzüğe aykırı olduğunu söyledik. Ama onlar zaten amaçlı geldiklerinden Kemal'i savundular. Divan Başkanlığı için Sivil Savunma Müdürü aday gösterildi. Biz divan başkanının ortaklardan olmasını istedik. Fakat başaramadık. Sonunda seçimi kaybettik. Yönetim Kurulunu yine Muhtar Kemal kazandı. Bir hafta sonra Yönetim Kurulu kararı ile arkadaşlara çıkışları verildi. Biz, Kooperatif İl Müdürlüğüne giderek bunun Kooperatif Kanununa aykırı olduğunu söyledik ve mücadele edeceğimizi belirttik. Bize "ne yaparsanız yapın" dedi. Bir esas üretici olan avcının yönetimde olmasını istiyoruz. Onlar avcılık yapmadıkları gibi, seçimde hiç göle inmeyen hatta köyümüzde bile bulunmayıp başka işlerle uğraşan kişilerin vekaletnamesini kullanarak ayakta kalabildiler.

Ayrıca 1976'da devletçe yaptırılması gereken fabrika da yapılmadı.

İsmail Ala, Ahmet Tunç, Mehmet Nal, Yılmaz Ala, Hasan Ala, Ali Avşar, Abdurrahman Tunç, A. İhsan Karacan

KAHRAMANMARAŞ

POLİSİN
KANUNSUZ
BASKILARI

Tüm yurda yayılan faşist baskılar, son zamanlarda ilimiz Kahramanmaraş'ta da yoğunlaşmıştır. İki arkadaşımız cadde ortasından alınarak emniyete götürülüp çeşitli işkenceler altında asılsız suçları kabule zorlanmışlardır.

Dinçer Güzeloğlu adlı bir arkadaşımız köy arabalarının yanından I'inci Şubeye götürüldü. Evine yapılan baskında 3 adet "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" afişi ve 13 adet Halkın Sesi(91.sayı) bulunmuştur. Bunlar suç delili sayılarak dörtgün işkence yapılmıştır. Arkadaşı sormaya giden babası polis tarafından dövülmüş ve bir gün hasta yatmıştır. Öğrencilerin toplandığı dernek baskınlar halktan toplanan 85 kadar " Rusya ile işbirliği anlaşmasına hayır" kampanya imzası alınmıştır. Savcılığa sevkedilen arkadaşımız Dinçer serbest bırakılmıştır. Beş günlük rapor alarak savcılığa baş vurulmasına rağmen işkenceciler hakkında bir işlem yapılmamıştır.

Diğer arkadaşımız Azimet Boyacı TÖB-DER'den çıkarken polis tarafından götürülmüştür. Evine baskın yapılmış ve cezaevine sevkedilmiştir. Arkadaş itiraz dilekçesi vererek tahliyesini istemiştir. Bunun üzerine tahliye edilmiştir.

Bu faşist baskılar bizi yıldıramaz.

Kahramanmaraşlı
Devrimciler

HALKIN SESİ / HAFTALIK SİYASİ DERGİ / SAHİBİ: HÜSEYİN KARANLIK/ SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: M. EMİN YILDIRIM YÖNETİM YERİ: Yeniçeriler Cad. Çağlar Han. 45/2, Çemberlitaş-İSTANBUL/ YAZIŞMA ve ABONE ADRESİ: P. K. 1103 Karaköy-İSTANBUL BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET / ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 125 TL. ,altı aylık 65 TL. Yurtdışı yıllık 200 TL., altı aylık 100 TL. İLAN ŞARTLARI: Santimi 30 TL. YAYIN İLANLARI: 200 TL. /GENEL DAĞITIM: TÜR-DA. / ANKARA DAĞITIM: FİKRİ NİGİŞ/

CHP YÖNETİMİ, İKİ SÜPER DEVLET ARASINDA MANEVRALAR YAPMA VE SEÇİM İTTİFAKLARI KURMA UĞRUNA REVİZYONİSTLERE ARKA ÇIKMAKTADIR... BUNLARDA MİLLİ BAĞIMSIZLIK DUYGUSUNUN KÖRELDİĞİ VE YÜREKLERİNDE İKTİDAR HIRSINDAN BAŞKA BİR ŞEY KALMADIĞI ANLAŞILMAKTADIR. CHP'NİN YAPTIĞI İŞ SOSYAL-EMPERYALİST UŞAKLARINA ŞEMSİYE AÇMAKTAN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLDİR

REVİZYONİSTLER VE EFENDİLERİ, TÜRKİYE'NİN "YAŞASIN EMPERYALİSTLER" DİYE BAĞIRILABİLEN BİR ÜLKE OLDUĞUNU SANIYORLARSA, FENA HALDE YANILIYORLAR. BU HALKIN BAĞRINDA EMPERYALİST İŞGALCİLERE "ZİTO" (YAŞASIN) DİYE BAĞIRMAMAK İÇİN ÖLÜMÜ GÖZE ALAN MİLYONLARCA HASAN TAHSİN VARDIR.

Brejnev'in satın aldığı hak

"Yaşasın Sovyetler Birliği! "...Geçtiğimiz hafta bu slogan, Sovyetler Birliği'nde, ya da işgal altındaki bir Doğu Avrupa ülkesinde değil, İstanbul'da DİSK'in 10'uncu kuruluş yıldönümü toplantısında bağırtılmak istendi. Böylece DİSK için - deki revizyonistlerin, emperyalist uşaklığında ne derece ileri gittikleri bir kere daha ortaya çıktı.

Türkiye tarihinde bugüne kadar, insanları emperyalist efendisi için "yaşasın" diye bağırmaya zorlayan bir tek uşak dahi çıkmamıştı. Osmanlı Sultanları bile, halkı emperyalistler için "yaşasın" diye bağırtmaya kalkışmadılar. Dalkavuklar en fazlası "padişahım çok yaşa" diye bağırabiliyorlardı. Ne geçmişin İngiliz ya da Alman ajanları, ne de bugünün Amerikan işbirlikçileri, böyle bir şeye cesaret edemediler. Böylesine bir köle ruhuna, Vahdettin devrinde de Menderes zamanında da rastlanmadı.

Bugünkü durum Rus sosyal-emperyalizminin ülkemiz için ne büyük bir tehlike olduğunu kavramayanları uyandırmalıdır. Artık açıkça görülüyor:Rusya MC hükümetine verdiği milyarların yan ürünlerini toplamaktadır. Brejnev, adamlarını "yaşasın Sovyetler Birliği!" diye bağırtabilme hakkını MC hükümetinden ruble karşılığında satın almıştır. Sosyal-emperyalistler, ülkemizi ele geçirmek için, yalnızca siyasi baskı, askeri tehdit ve iktisadi sızma yöntemleriyle yetinmiyorlar. Onlar, bütün emperyalistler gibi iç yıkıcılık faaliyetine başvuruyorlar. Yeni Çarlar toplumun en önemli kesimlerini, en önemli mevzileri ellerine geçirme çabasındadırlar.

Sosyal-emperyalistlerin son günlerde yoğunlaştırdıkları bu çabaların önemli bir bölümü DİSK içinde yürütülmektedir. DİSK yıldönümüne Rusya'dan sendika ağalarının gelmesi ve bunların revizyonistlerle toplantılar düzenlemeleri boşuna değildir. DİSK içindeki bir avuç revizyonist ağa, sırtını Brejnev'e dayamaktadır. Bunlar, işçi sınıfını Rusya hesabına köleleştirmekle görevlidirler. Aynı zamanda DİSK'i bir manivela olarak kullanmak yoluyla, halkın mücadelesini bastırmak ve kontrol etmek peşindedirler. DİSK'teki revizyonistler işçi yevmiyelerinden kestikleri paralarla İGD adını verdikleri zorbalık örgütünü de besliyorlar. ABD işbirlikçileri zorbalık gücü olarak Ülkü Ocaklarını kullanırken, Rus işbirlikçileri de fedai örgütlerini aynı yöntemlerle geliştiriyorlar.

Öte yandan revizyonizm, karşı-devrimci bir burjuva ideolojisi olarak yayılmaktadır. Revizyonizm vargücüyle karşı-devrimi, revizyonist diktatörlüğü, bir avuç bürokratın emrindeki revizyonist parti mekanizmasını ve sosyal-emperyalizmin dünya hegemonyasını rekları etmektedir. Ancak bütün bunlar, "dünya sosyalist sistemi", "yumuşama", "silahsızlanma", "kalıcı barış", "sosyal ilerleme", "ileri demokrasi" gibi revizyonist görüşlerin arkasına gizlenmektedir. Günümüzün Hitler'i durumundaki Brejnev, enternasyonalizm palavraları ile kendine taban yaratmaya, ele geçirmeye çalıştığı ülkelerdeki direnci yok etmeye çalışıyor. Diğer yandan revizyonizm, son DİSK toplantısında olduğu gibi, milli bağımsızlık duygusunu yıkmak amacıyla yoğun bir çaba göstermektedir. Bu nedenlerle revizyonizme karşı kararlı bir ideolojik mücadele yürütmek bugün daha da önem kazanmıştır.

Revizyonistlerin, binlerce kişinin gözü önünde "yaşasın Sovyetler Birliği" diye bağıracak kadar pervasızlaşmalarına sebep, sadece MC'nin Rusya'ya boyun eğme ve milli teslimiyet politikası değildir. CHP yönetiminin bugünkü siyaseti de, sosyal-emperyalizmin beşinci koluna cesaret vermektedir. CHP yönetimi, iki süper devlet arasında manevralar yapma ve seçim ittifakları kurma uğruna revizyonistlere arka çıkmaktadır. CHP Genel Sekreter yardımcısı Ali Topuz ve İstanbul Belediye Başkanı yurdumuzu hegemonya altına almaya çalışan bir emperyalist için "yaşasın" diye tempo tutulmasını kayıtsız bir şekilde izlemişlerdir. Bunlarda milli bağımsızlık duygusunun köreldiği ve yüreklerinde iktidar hırsından başka bir şey kalmadığı anlaşılmaktadır. CHP'nin yaptığı iş sosyal-emperyalist uşaklarına şemsiye açmaktan başka bir şey değildir.

CHP yöneticileri, TÖB-DER mitingi ile ilgili demeçlerinde yurtsever öğretmenleri "halkın kabul edemeyeceği sloganları" bağırmakla suçlamışlardır. Neydi bu slogan? "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye".CHP yöneticileri bu slogana niçin karşı çıkıyorlar? Bunu söylemiyorlar. Ama şurası bir gerçektir ki, CHP yöneticileri İstanbul'da katıldıkları toplantıda bağırılan "yaşasın Sovyetler Birliği" sloganı hakkında henüz ağızlarını açıp tek kelime bile söylememişlerdir.

İki süper devlete karşı mücadele, bağımsızlık ve demokrasi isteyen 40 milyonun özlemidir. Sovyetler Birliği için "yaşasın" diye bağırılmasını ise, birkaç Rus dalkavuğundan başka kim kabul edebilir? CHP yönetimi 40 milyonun sloganlarına karşı çıkmış, bir avuç işbirlikçinin bağırışlarına ise kanat germiştir.

Sosyal-emperyalizmin beşinci kolunun açtığı "Maoculuğa karşı cihad"ın amacı şimdi daha iyi görülmektedir. DİSK gecesinde Rusya için "yaşasın" diye bağıranlarla, TÖB-DER mitinginde "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye" diyen öğretmenlere saldıranlar aynı kişilerdir. "Maoculuk hayaleti"üzerine ne kadar masal anlatılırsa anlatılsın, ne kadar iğrenç iftira ve saldırılar yöneltilirse yöneltilsin, gerçek gizlenemeyecek kadar açıktır. Bir yanda milyonlarca halkın bağımsızlık özlemi diğer yanda ise halkımızı köleleştirmek isteyen bir avuç bağımsızlık düşmanı bulunmaktadır.

Neden kimse "Yaşasın Tanzanya" ya da "Yaşasın Sudan" diye bağırmıyor? Ve neden revizyonistler, "yaşasın Sovyetler Birliği" diye bağırmak zorunluğunu duyuyorlar? Görülen şudur ki DİSK içindeki revizyonistler, toplantıya davet ettikleri ağababalarına yaranmak istemişlerdir. Akılları sıra Rus tanklarını karşılama törenlerinin provasını yapan revizyonistlerin gözleri dönmüştür. Onların halkın milli duygularını bu kadar hiçe saymalarının ardında yatan neden Yeni Çarların ihtiraslarının gittikçe şiddetlenmesidir.

TÖB-DER mitingindeki saldırı ve DİSK toplantısındaki son olay, revizyonizmin ülkemizdeki tırmanışının ne noktalara vardığını göstermektedir. Bugün ABD işbirlikçilerinin hakimiyeti sarsılmakta ve gerilemektedir. Sosyal-emperyalizm tehdidini örtbas ederek, faşizmin ya da faşist diktatörlüğün tırmandığını iddia edenler, revizyonistlerin değirmenine su taşımaktadırlar.

Öte yandan DİSK'teki revizyonistlerin de geleceği parlak değildir. İşçilerin revizyonistlere duyduğu tepki, DİSK gecesinde de ortaya çıkmıştır. DİSK üyesi işçiler, vatan ve işçi satıcılarını sendikalarından temizlemeyi er geç başaracaklardır.

Revizyonistler ve efendileri, Türkiye'nin "yaşasın emperyalistler" diye bağırılabilen bir ülke olduğunu sanıyorlarsa, fena halde yanılıyorlar. Bu halkın bağrında emperyalist işgalcilere "Zito" (Yaşasın) diye bağırmamak için ölümü göze alan milyonlarca Hasan Tahsin vardır. Proletarya önderliğindeki emekçi halk, Rus uşaklarına "yaşasın Sovyetler Birliği" diye bağırtmayacaktır. Dünya halklarının ve Sovyet halkının mücadelesi Yeni Çarları da kahredecektir.

Ne Amerika Ne Rusya!
Yaşasın Bağımsız ve Demokratik Türkiye!

Bora Gözen

Cafer Topçu

Kerim Öztürk

Ali Kiraz

Ahmet Özdemir

Yücel Özbek

Şükrü Öktül

Gürol Ilban

FİLİSTİN 'DE ŞEHİT DÜŞEN SEKİZ ARKADAŞIMIZI ANIYORUZ

Dokuz şehit için

Şehit düştü dokuz yiğit
Dağdan bir çığ kopmuş gibi
Uzak toprakta kanları
Gelincikler açmış gibi

Anadolu'dan armağan
Özgür Filistin'e kurban
Göğüslerden dökülen kan
Gözlerde kor yakmış gibi

Şu dünyada bir nesneye
Yanar içim göynür özüm
Yiğit iken ölenlere
Gök ekini biçmiş gibi

Bizim yolun erenleri
Ekinlere benzer gider
Kimi yiter kimi biter
Yere tohum saçmış gibi

Şehitlerin kanlarıyla
Yoğruluyor dostluk harcı
Kardeş Filistin halkıyla
Yürekler birleşmiş gibi

Başlarında Bora Gözen
Kinimizi taşa yazan
Boynunda süngü yarası
Kızıl bayrak açmış gibi

Cafer yapı ustasıydı
Köylülerin Salman'ıydı
Devrimin sadık evladı
Yüreklerden taşmış gibi

Yedi kilitten de geçti
Kerim Mamak'tan kaçtı
Gençlik Birliği bayrağı
Ondan rüzgar almış gibi

Sımsıkı tutuyor Ali
Kabzasından mavzerini
Döğüştü son kurşuna dek
Bir destan yazarmış gibi

Geçip yurdundan Ahmet'in
Köpüğünde selam taşır
Acısından ol yiğidin
Fırat suyu susmuş gibi

Yücel devrim savaşında
Korku bilmez yiğit idi
Palandökenin başında
Bir kartal vurulmuş gibi

Devrimin hamalı Şükrü
Yorulmayan yürüyüşçü
Omuzlarında şafağı
Sonsuza taşımış gibi

Gürol'un kalbinde yıldız
Nasıl kıpkızıl yanarmış
Marks, Lenin ve Mao Zedung
Kafaya mıhlanmış gibi

Cafer'in köylüleri ve akrabaları Yeni Çarlarla işbirliği anlaşmasına karşı çıkıyor

ERZİNCAN ÇAYIRLI EŞMEPINAR'DAN 108 KÖYLÜ :

"MC hükümetinin Rusya ile imzalamayı düşündüğü 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasını nefretle reddediyoruz. Çünkü saldırgan bir emperyalist ülkeyle böyle bir anlaşma yapılamaz. Bu anlaşma halkımızın zararınadır. Bizler Eşmepınar köylüleri olarak kampanyanıza katılıyor imzamızı gönderiyoruz."

Protesto yazısını ayrıca Cafer'in Eşmepınar'da oturan akrabaları, Pirahmet Topçu, Ali Rıza Topçu, Sadık Topçu, Hüseyin Topçu, Hasan Topçu, Hıdır Topçu, Seyfullah Topçu imzalamışlardır.

Cafer Topçu'nun çocukluk arkadaşları diyor ki:

"DEVRİM İÇİN ŞEHİT DÜŞEN ARKADAŞIMIZIN BİR HATIRASINI OTURDUĞUMUZ TOPRAK EVDE GÖRMEK İSTİYORUZ."

"Bizler Eşmepınar köyü gençleri olarak köyümüzün ıssız yaylalarında birlikte hayvan otlattığımız arkadaşımız Cafer Topçu'nun anısını bir kere daha selamlıyoruz. Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye!

"Köylümüz, arkadaşımız Cafer Topçu'nun derginiz tarafından bastırılan bir resmini ve Filistin'de nasıl şehit düştüğünü, devrimci harekete nasıl katıldığını anlatan bir yazı gönderiniz.' Biz Eşmepınar gençleri önemle istiyoruz. Bilhassa, devrim uğruna şehit düşen arkadaşımızın bir hatırasını oturduğumuz toprak evde görmek bizim için büyük mutluluktur.

(♩= 84-96) Orta hızda

Dokuz Yoldaşa Ağıt

müzik: Serper Özsan

1. Filis tin üs tün den şa hin u çu ram Filis tin üs tün den şa hin u çu ram
2. Çöl ler de kan ol muş sıcak lar gi bi çöl ler de kan ol muş sı cak lar gi bi

şu ka ra ha be ri al sın götür sün şu ka ra ha be ri al sın gö tür sün
o tur muş yü re ğe bıçak lar gi bi o tur muş yü re ğe bı çak lar gi bi

Do kuz kan lı do nu ki me yuğ du ram do kuz kan lı do nu ki me yuğ du ram
Kav ga da a çıl mış çi çek ler gi bi kav ga da a çıl mış çi çek ler gi bi

Bu a cı şif re yi al sın götür sün bu a cı şif re yi al sın gö tür sün
Do kuz yol daş i di das ta bil dir sin do kuz yol daş i di das ta bil dir sin

KERİM ÖZTÜRK, YEDİ KİLİTLİ MAMAK ZİNDANLARINDAN KAÇTI!

Kerim Öztürk 12 Mart faşist darbesinden sonra devrimci mücadeleyi kararlılıkla sürdürdü. Ağır baskı şartları onu bir an olsun tereddüde düşürmedi. Kerim, proletaryanın yiğit bir evladı, proleter devrimci hareketin sadık bir savaşçısıydı. O kalbinin son atışına kadar halka, proletaryaya ve proleter devrimci harekete bağlı kaldı.

Kerim Öztürk, 14 Eylül 1971 gecesi Ankara Bülbülderesi'ndeki evine yapılan polis baskınında yakalandı. Başlarında Ümit Erdal'ın bulunduğu 1. Şube işkencecileri 20 gün boyunca Kerim'e işkence yaptılar. Kerim en zor anlarda bile birlikte yakalandığı arkadaşlarının moral kaynağı oldu. Polise boyun eğmedi.

Kerim diğer arkadaşlarıyla birlikte faşist diktatörlüğü yıkmak için gizli faaliyette bulunduğu ve gizli Şafak gazetesi dağıttığı iddiasıyla sıkıyönetim mahkemesi tarafından tutuklandı. Mamak askeri cezaevine kondu.

Mamak Cezaevi 28'inci Tümen'in içinde bulunan, kuş uçurtmamak için sıkı tedbirlerin alındığı, mahkumların yedi kat kilidin altında tutulduğu, koğuş kapılarında askerlerin beklediği, dört bir yanı nöbetçi kuleleriyle çevrilmiş, mahkumların günde dört kez sayıldığı bir zındandır. Kerim, dört yıl boyunca bu cezaevinden kaçabilen tek tutukludur. Kerim'in cezaevine getirilmesinden 15 gün kadar sonra kendisiyle aynı davadan tutuklu bir sanığın tahliye kararı gelmişti. Kerim'in bu sanığın kimliğine bürünerek yedi kat kilidin arasından elini kolunu sallayarak çıkıp gittiği daha sonra anlaşıldı.

Proleter devrimci insan yenilgilerden karamsarlığa kapılmaz. Umudunu yitirmez. En güç durumlarda bile mutlaka bir çıkış yolu bulmak iyimserliğini korur. Çünkü proleter devrimci, geleceğin biricik sahibi olan proletaryanın temsilcisidir.
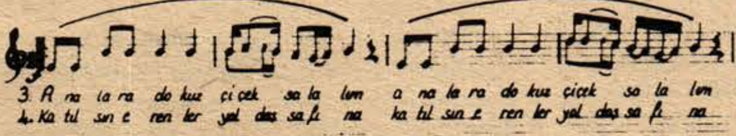
Proleter devrimci gözünü bir an olsun devrimin ve halkın menfaatlerinden uzaklaştırmaz. Devrim ve halk için mücadeleden başka bir düşüncesi yoktur. İşte kilide vurulamayan, işkence ve zulümle ortadan kaldırılamayan ruh budur. Kerim Öztürk'ü proleter devrimci hareketin saflarında aktif olarak yer alabilmek için Mamak zindanlarından çıkaran ruh budur.
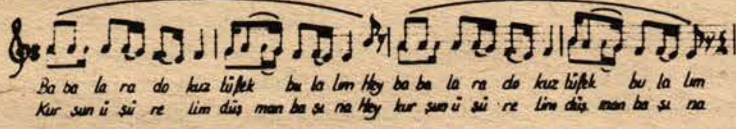
Kerim Öztürk proleter devrimci uyanıklık ve cesaretin bir örneğidir. Faşizm halkın azılı düşmanı olduğu için güvenebileceği tek şey, demirler, kilitler, elektrik işkenceleri ve falakadır. Bir kilit vurur, güvenemez bir tane daha vurur. İki, üç, dört; onlarca kilit ve zinçir. Zincirler ve asırlardır sürdürülen zindancılığın tecrübeleri: Bütün bunlar halkın dehası ve proleter devrimci uyanıklık karşısında acizdir. Faşizmin görünüşte korkunç olan demirden mekanizması aslında çürüktür. Bu mekanizmanın sayısız çatlaklarından yararlanmak gerekir; Kerim Öztürk bunun parlak bir örneğini vermiştir.
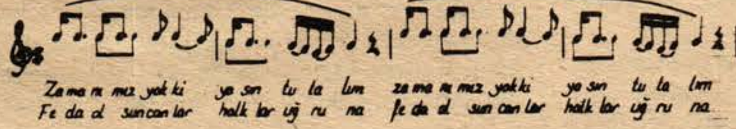
Ölümlerinin dördüncü yıldönümünde, Filistin'de şehit düşen sekiz arkadaşımızı anıyoruz. Bora Gözen, Kerim Öztürk, Cafer Topçu, Ali Kiraz, Gürol İlban, Şükrü Öktü, Ahmet Özdemir ve Yücel Özbek, 21 Şubat 1972 günü, Kuzey Lübnan'daki Nahr-el Bared kampında, İsrail saldırganları tarafından katledilmişlerdi.

Türkiye'de faşist diktatörlüğün baskıları altında yiğitçe mücadele eden arkadaşlarımız, daha sonra Filistin ve Arap halklarının iki süper devlete ve İsrail siyonistlerine karşı verdikleri savaşa katılmak üzere Filistin'e gittiler. MİT ve İsrail casusluk örgütü MOSAD Nahr-el Bared kampına bir baskın düzenlediler. Sekiz arkadaşımız siyonist saldırganlara karşı yiğitçe savaştılar. Onlar şimdi kardeş Arap halklarının topraklarında, Filistin halkının şehitliğinde, binlerce Filistinli şehitle yanyana yatıyorlar.

Sekiz proleter devrimci arkadaşımız, devrime bağlılığın, cesaretin, fedakarlığın ve enternasyonal dayanışmanın bir sembolü olarak Filistin ve Türkiye halklarının yüreğinde daima yaşayacaklardır.

Dokuz yoldaşa ağıt

Filistin üstünden şahin uçuram
Şu kara haberi alsın götürsün
Dokuz kanlı donu kime yuğduram
Bu acı şifreyi alsın götürsün

Çöller de kan olmuş sıcaklar gibi
Oturmuş yüreğe bıçaklar gibi
Kavgada açılmış çiçekler gibi
Dokuz yoldaş idi dosta bildirsin

Analara dokuz çiçek salalım
Babalara dokuz tüfek bulalım
Zamanımız yok ki yasın tutalım
Türküler her zaman dile getirsin

Katılsın erenler yoldaş safına
Kurşun üşürelim düşman başına
Feda olsun canlar halklar uğruna
Böylesi bir ölüm bize verilsin

AĞIT SÖYLENİRKEN DİKKAT EDİLECEK HUSUSLAR

Ağıt, Filistin'de şehit olan dokuz yoldaşımızın acısını kuvvete dönüştürme tavrını dile getirmelidir. Bu nedenle bütün ağıt baştan sona büyük bir yükseliş (kreşendo) içinde düşünülmelidir. Yani hafif bir sesle başladığımız müzik, her dörtlükte biraz daha kuvvetlenerek, son dörtlükte en kuvvetli söyleyişe ulaşmalıdır. Ayrıca bütün ağıt baştan sona gittikçe hızlanan bir tempo içinde söylenmelidir. Yani orta hızla başladığımız müzik, her dörtlükte biraz daha hızlanarak, son dörtlükte artık marş temposuna yakın bir hızlılığa erişmiş olmalıdır.

Bunlardan başka söyleme tavrı olarak :

Şiirin ilk dörtlüğü, üzülme duygusunun ağır bastığı geleneksel bir ağıt tarzında söylenebilir. İkinci dörtlük söyleme tavrı bakımından, üzülme duygusunun gittikçe terkedildiği bir ruh durumunu yansıtmalıdır. Üçüncü dörtlükte artık militan bir karakter hakim olmalı, kararlı bir mücadele azmi dile getirilmelidir. Dördüncü dörtlük ise ağıtın en tepe noktasıdır. Heyecanın, devrimci fedakarlık duygusunun, mücadele azminin en doruk noktasına ulaştığı bu dörtlük artık nitelik değiştirmiş, yarı marş karakterinde bir müziğe dönüşmüş olmalıdır.

Sarper Özsan

AVRUPA İNSAN HAKLARI KOMİSYONU KIBRIS RAPORUNA TÜRKİYE'NİN ÜÇ AY İÇİNDE CEVAP VERMESİNİ İSTEDİ

Bu raporu yayınladığımız için Askeri Mahkeme Yazışleri müdürümüzü tutuklamıştı

Avrupa İnsan Hakları Komisyonu 16 Şubat tarihinde yaptığı toplantıda Kıbrıs hakkında hazırlanan rapora Türkiye'nin en geç üç ay içinde cevap vermesini karara bağlamıştır. Hatırlanacağı gibi bu raporun bir özetini dergimizin 8 Şubat tarihli 95'inci sayısında yayınlamıştık. Kıbrıs'ta işgalden sonra Rum halkına yapılan işkence baskı ve zulmü açıklayan rapor diğer bazı gazetelerde de yayınlandığı halde bugüne kadar hiç bir yetkili tarafından yalanlanmamıştır. Aksine söz konusu komisyonun Türk temsilcisi gazetelere verdiği bir demeçle yapılanları doğrulamıştır. Durum böyle olduğu halde gazetemizin yayını üzerine askeri mahkeme harekete geçmiş ve yazı işleri müdürümüz Leyla Cümbüş'ü tutuklamıştır.

Yazı İşleri Müdürümüzün tutuklanması gerçek suçluları örtbas eden kanunsuz bir uygulamadır. Kıbrıs'ta yapılanların hesabı sorulmalıdır. Çünkü bu uygulamalar 40 milyon halkımızın nefretini kazanmıştır. Türkiye halkı, Yunanistan halkına ve Kıbrıs'taki Rum halkına dostluktan başka bir duygu beslememektedir. Halklar arasına düşmanlık tohumları saçılması sadece iki süper devletin, özellikle de Kıbrıs meselesine burnunu sokmak için yeni manevralar çeviren Rus sosyal-empervalistlerinin menfaatine hizmet eder. Biz bu meselenin peşini asla bırakmayacağız. İşkencecileri, masum insanların kanına girenleri teşhir etmeye devam edeceğiz.

ERGANİ LİSE-DER :

KEMAL DOĞAN, MEHMET ÇERİK VE LEYLA CÜMBÜŞ'E ÖZGÜRLÜK '

İki süper devlet ve faşist diktatörlük yurtsever devrimci basını susturmak için, gazetelerin sahip ve sorumlu müdürlerini göz altına alıyor, tutukluyor.

Bir süre önce Halkın Sesi gazetesi Yazı İşleri Müdürü Kemal Doğan, Halkın Yolu gazetesi Yazı İşleri Müdürü Mehmet Çerik ve şimdi de gazeteniz Yazı İşleri Müdürü Leyla Cümbüş'ün tutuklandığını öğrenmiş bulunuyoruz.

Bütün bu baskılar yurtsever devrimci basını susturamaz.

Yurtsever basına özgürlük !

Kemal Doğan'a, Mehmet Cerik'e Leyla Cümbüş' e özgürlük !

Ergani LİSE-DER
Başkanı M. Lütfi Tekdemir

ADANA MOTOR MESLEK LİSESİ'NDEN 50 ÖĞRENCİ

"Halkın Sesi'ne yapılan faşist baskıları kınarız. Kemal Doğan ve Leyla Cümbüş arkadaşlarımızın bir an önce serbest bırakılmasını istiyoruz. Askeri mahkemeler basını yargılayamaz !"

KÖLN'DE ALEVİ-SÜNNİ AYRIMI PROTESTO EDİLDİ

5 Şubat 1977 günü Köln'de bin kadar Türkiyeli işçi ve öğrenci Ehrenfeld'den başlayıp Neumarkt'ta biten bir yürüyüş ve miting yaptılar. Yürüyüşte MC hükümetinin alevi yurttaşlarımıza ve işçilere yaptığı iftiralar ve hakaretler lanetlendi. Bilindiği gibi liselerde okutulan bazı ders kitaplarında alevileri ve işçileri aşağılayıcı sözler yer almıştı.

Yürüyüşe çok sayıda alevi yurttaşın yanısıra, sünni yurttaşlar da katıldılar. Ayrıca Almanya'nın diğer şehirlerinden işçiler ve öğrenciler de mitinge geldiler. Yürüyüşte "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye, Alevi Sünni Bir Olsun, Faşistler Kahrolsun", "İş Toprak Hürriyet, Faşizme Nihayet" "Doğuda Milli Zulme Son !" "Yıkılsın MC" sloganları atıldı.

Grevdeki Boronkay işçileri ile görüşme

Taksim Elmadağ'daki Boronkay Bakım ve Tamir Servisinde çalışan 40'a yakın işçi, 2 haftayı aşkın bir süredir grevlerini sürdürüyorlar. İşçilerin Tüm Maden-İş'te sendikalaşması üzerine patron 17 işçiyi işten attı. Ancak bu, işçilerin mücadelesini durduramadı. Sendikalarının patron tarafından tanınmaması üzerine de işçiler greve başladılar. Dergimiz muhabirlerinin işçilerle yaptığı görüşmede işçiler şunları söylediler:

"Burada Boronkay'ın bakım, tamir ve kaporta-boya işleri yapılıyor. Patron sendikalaştığımızı duyunca 17 arkadaşımızı tazminatlarını vererek işten attı. Ancak mücadelede yılmadık. Toplusözleşme yetkisini aldık. Bu sefer patron toplusözleşmeye oturmadı. Biz de bütün arkadaşlar greve başladık. İkinci günü patron araba çıkartıp grevi kırmak istedi. Mani olduk. Sendika başkanını karakola, 1. Şubeye götürdüler. Ama mahkeme bıraktı."

Soru : MC'nin halka karşı tutumunu nasıl görüyorsunuz?
Cevap: MC son günlerde halk üzerindeki baskılarını yoğunlaştırdı. Halkı daha da ezmeye çalışıyor.

Soru : MC'nin Rusya ile ilişkilerini nasıl değerlendiriyorsunuz?
Cevap: Çıkarcı iktidar ! Çıkar nerde, onlar orda. Amerika MC'ye sırtını dönünce onlar elini canavara da uzatır, Rusya'ya da uzatır. "

DOĞU AVRUPA ve SOVYET HAL
REVİZYONİST ZULME KARŞI M

Sovyet sosyal-emperyalizminin denetim, baskı, sömürü ve yağmasına karşı Doğu Avrupa halklarının yirmi yıldır süregelen mücadelesi, 1976 'nın ikinci yarısından bu yana önemli bir yükseliş gösteriyor. Daha önceki hareketlerden farklı olarak şimdiki direnme dalgasını belirleyen şey, muhalefetin yaygınlığı ve çeşitli biçimlere bürünmesidir. Çekoslovakya, Polonya, Doğu Almanya, Macaristan ve bizzat Sovyetler Birliği'nde emekçi halkın ve aydınların büyüyen tepkisi, dünya kamuoyunun protestolarıyla da birleşerek, Kremlin'deki Yeni Çarları sarsan geniş bir akım meydana getirmektedir.

Yasa-77, Dokuz Yıllık İşgalin Çekoslovak Halkını Sindiremediğini Gösteriyor

1977 yılının ilk günlerinde bütün dünyanın dikkatini Doğu Avrupa'ya çeken şey, Çekoslovakya'de elaltından yayıldıktan sonra Batı basınına ulaşan bir bildiri oldu. Uluslararası Af Örgütü'nün 1977 'yi "siyasi tutuklular yılı" ilan etmiş olmasına atfen Yasa-77 adını taşıyan bu bildiri, Sovyet süngülerinin gölgesindeki Çekoslovakya'nın durumunu şöyle anlatıyor: "demokratik özgürlükler sadece kağıt üzerinde mevcuttur; onbinlerce insan fikirleri yüzünden işten çıkarılmış ve sefalete itilmiştir; ana ve babalarının düşünceleri yüzünden çocuklar lise ve yüksek okullara kabul edilmemektedir; sanatçılar üzerindeki sansür yoğundur. ... Bütün bunları, şu talep izliyor: Çekoslovak Hükümeti, söz, yazı ve toplanma özgürlüklerini tanımalı; kendisinin de imzalamış bulunduğu Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Beyannamesi ile Helsinki Anlaşması'nın insan haklarına ilişkin hükümlerini uygulamalıdır. Bildiriyi imzalayan 400'ü aşkın Çekoslovak vatandaşı arasında, önemli şahsiyetler, yazarlar, bilim adamları ve işçiler de yer alıyor.

Bu çıkış dahi, 1968'den bu yana Çekoslovakya'da "durumun normalleştirildiği" yolundaki revizyonist safsataları yerle bir etmeye yetmiştir. Şaşkına dönen Husak kliği ve Moskova'daki efendileri, uzun bir süre olayı sessizlik içinde geçiştirmeye çalıştılar. Daha sonra Kremlin'in talimatıyla Çek yetkilileri, Yasa-77'yi imzalayanları, hiç bir kanunu ihlal etmemiş oldukları halde sık sık gözaltına almaya, saatlerce sorguya çekmeye ve bazılarını tutuklamaya başladılar. Revizyonist yayın organları ise, Çekoslovak anti-faşistlerine " insan posaları, alkolikler, caniler, haydutlar, casuslar" gibi küfürler yağdırıyorlar. Bu karalama kampanyasının öyle iki özelliği vardır ki, revizyonistlerin olanca zaafını gözler önüne seriyor: Birincisi, Sovyet ve Çekoslovak yetkililerinin, Yasa-77'nin içeriğini en küçük bir şekilde ağızlarına almaya cesaret edememeleridir. İkincisi ise, Yasa-77'de Sovyet tahakkümü konusunda herhangi bir ifade yer almadığı halde, Pravda ile Husak'ın borazanı Rude Pravo'nun durup dururken "anti-Sovyet grupları"dan, "anti-Sovyetizm yapmalarına izin verecek hak ve özgürlükler isteyenler"den, hatta "içten içe varolan milliyetçi duyguları ve yabancı düşmanlığını körüklemeye kalkışanlar"dan söz etmeye koyulmalarıdır. Yarası olan gocunur! Bu sözler, dokuz yıllık işgalin sindiremediği Çekoslovak halkının en basit demokratik taleplerinin, Doğu Avrupa'daki zulüm düzeninin temel direği olan Yeni Çarları canevinden vurduğunu göstermektedir.

Sosyal-emperyalizme ve revizyonist diktatörlüğe karşı mücadele Macaristan'da da gelişmektedir. Yasa-77'yi Macaristan'da da imzalayanların bulunduğu bildirilmektedir.

Polonya ve Doğu Almanya'da Muhalefetin Safları Genişliyor

Sovyet sosyal-emperyalizminin kömürünü, şekerini, tahılını ve bütün diğer gıda maddelerini amansızca talan ettiği Polonya, 1960'ların sonundan bu yana her alanda derin bir buhranı yaşamakta ve gerek halk hareketinin yükselmesine, gerekse iktidardaki Birleşik İşçi Partisi'nin kendi içindeki parçalanmalarına tanık olmaktadır. Bilindiği gibi Aralık 1970 ve Aralık 1975'te hayat pahalılığına ve baskılara karşı özellikle liman şehirlerinde başgösteren güçlü grevler, revizyonist yönetimi temel tüketim maddelerine zam yapmaktan vazgeçmek zorunda bırakmıştı. 1976 başlarında Gierek kliği yeni Polonya anayasasına "Sovyetler'e ebedi bağlılık" şeklinde bir madde koydurmak isteyince, bazı hükümet adamlarını da kapsayan çok yaygın bir tepkiyle karşılaşmış ve yeni bir yenilgiye uğramıştır.

Haziran 1976'da başgösteren işçi hareketleri i
Polonya halkının mücadelesinde önemli bir dönü
noktasını meydana getirmektedir. Bu tarihde R
dom ve Ursus şehirlerindeki işçiler, gıda maddel
rinin fiyatlarına yüzde 30 ile yüzde 100 arasınd
zam yapılmak istenmesine karşı tekrar greve git
tiler. Revizyonist partinin binası önünde göste
yapan işçilere polis hunharca saldırdı; sayısız iş
işten çıkarıldı, önderleri ise ağır hapis cezaların
çarptırıldılar. Olayların hemen ardından, 1976 Tem
muz'unda 14 aydın tarafından kurulan İşçi Savunm
Komitesi (tam adıyla "Baskılara Uğrayan İşçile
Savunma Komitesi"), kısa zamanda muhalefet iç
yeni bir odak noktası oldu. Komite, birbiri peşis
ra yayınladığı bildirilerle polis zulmünü, örneğin
az 100 işçinin gördükleri işkence hakkında soruştu
ma açılmasını istediklerini, ancak savcılığın büt
bu girişimleri cevapsız bıraktığını ve baskıların
vam ettiğini, bütün dünyaya duyurdu. Komite'ni
muhtaç işçi ailelerine dağıtılmak üzere bugüne ka
dar halktan 1.5 milyon zloti (yaklaşık olarak 1.
milyon Türk Lirası) tutarında bağış toplaması d
sağladığı destek hakkında bir fikir vermektedir.

Polonya anti-faşistlerinin bu mücadelesi, Giere
yönetiminin işçi düşmanı çehresini hızla açığa çı
karıyor. Polis yetkilileri, sahte bildiriler çıkart
rak İşçi Savunma Komitesi'ni gözden düşürmeyi b
şaramayınca, Komite üyelerinin ve işçilerin avuk
larının üzerine sokakta "meçhul kişileri" saldırt
mayı, evlerini aramayı, yazı makinalarına ve par
larına el koymayı da denediler. Hatta öfkeye kapı
lan Gierek, posta idaresine, Komite'ye gönderile
paraları "devlet adına el konulması" şeklinde ta
mamen kanunsuz bir emir dahi verdi. Ama Komit
bu baskılara, emekçi halktan aldığı güçle göğüs
riyor. Sözümona "kanunsuz bağış toplamak "
suçlanan dört Komite üyesi, geçenlerde Varşova'
düzmece bir "halk mahkemesi" önüne çıkmayı re
dettiler ve sendikaların işçilere karşı görevleri
yerine getirmemeleri yüzünden kendilerinin bağ
toplamayı üstlendiklerini açıkladılar. Revizyoni
yetkililer 23-25 Haziran 1976 olaylarında önemli r
oynayan iki fabrikanın işçilerine, Komite'ye katı
lan arkadaşlarının işten çıkarılmasını talep ed
bir dilekçeyi imzalatmak için baskı yaptıklarında
dilekçeyi 5000 işçi içinden sadece 160 kişi imzala
6 Ocak 1977 tarihinde 172 yazar, profesör, sanatç
sosyolog ve gazeteci, Polonya parlamentosuna b
açık mektup yazarak, Ursus-Radom işçilerine Ha
ziran grevinden sonra uygulanan baskıları soruştu
mak üzere bir Meclis Komisyonu kurulmasını iste
diler. Son olarak 75 Katolik papazı ile 8 aydın d
ha, Komite'ye uygulanan baskıları bir bildiriy
protesto etmişlerdir.

Doğu Almanya'da da son zamanlarda muhalef
belli bir gelişme içindedir. Halen 7000 siyasi tutu
lunun bulunduğu tahmin edilen bu ülkede, son ayla
da 100 bini aşkın insan, Batı Almanya'ya göçme iz
ni verilmesi için resmi makamlara başvurmuş bu
nuyor. Sınırdaki Riesa kentinin 77 vatandaşı is
1976 Aralık ayı içinde, ülkeden ülkeye serbest har
ketlerine olanak tanınmasını isteyen bir dilekçe
imzaladılar. Bu yaygın hoşnutsuzluğun ardında
COMECON ülkeleri arasında en güçlü ekonomiye
hip olan Doğu Almanya'da da iktisadi güçlükler
başgöstermesi yatıyor. Sovyetler Birliği'nden ith
edilen yakıt ve hammadde fiyatlarının gitgide paha
lılaşması maliyetleri yükseltmekte, yetkilileri i
halatı kısmaya ve gıda maddeleri üretimi, konut y
pımı ve ulaştırma alanlarını özel fonlarla destekl
mekten vazgeçmeye zorlamaktadır. Buna bağlı ol
rak, Doğu Almanya'da da temel tüketim maddeler
nin fiyatlarının giderek artması bekleniyor.

Öte yandan şair Wolf Biermann'ın vatandaşlıkt
çıkartılması ve ülkeye geri dönmesine izin verilm
mesi, özellikle aydınlar tarafından tepkiyle karş
lanmıştır. Telaşa kapılan Doğu Alman yöneticile
birçok aydını gözaltına alarak bu dalgalanmayı bas

Sovyetler Birliği'ndeki pahalılık ve açlık hakkında Sovyet basınının itirafları

Son yıllarda Sovyet tarımını kasıp kavuran buhran, emekçi halkın hayat şartlarını gitgide güçleştirmeye devam ediyor. Halen temel bir tüketim maddesi olan patates talebinin ancak yüzde 25'i karşılanabilmektedir. Resmi Sovyet istatistiklerine göre, son zamanlarda sebze fiyatları yüzde 23 oranında artmıştır. Et fiyatlarındaki artış yüzde 29'u (sığır eti için yüzde 33), domatese yapılan zamlar ise yüzde 500'ü bulmaktadır. Bu resmi kurların dışındaki karaborsa fiyatları ise inanılmaz vaziyettedir. Buna bağlı olarak, Sovyet revizyonist yayın-organlarında da, gerçek duruma ilişkin itiraflara gitgide daha çok rastlanıyor. Örneğin Pravda'da geçenlerde yayınlanan bir okuyucu mektubunda, aynen şöyle denmektedir:

"Ülkede bir gıda maddeleri sıkıntısı mevcuttur. Dükkanlarda et ve birçok yiyecek maddesi bulunmuyor; kümes hayvanları, patates, lahana veya diğer sebzeleri satın almak ise imkansız hale gelmiştir."

Selskaya Jizn (Köy Hayatı) dergisi de, Ryazan, Byelograd, Yaroslav, Rostov, Pokov, Dniepropetrovsk, Çelyabinsk, Lipetsk, Çokor ve Omsk'ta başta ekmek olmak üzere en temel gıda maddelerini düzenli olarak temin etmenin mümkün olmadığını belirtmektedir.

Kalinin civarındaki çeşitli yerlerde hüküm süren şartlar ise, Zevzda (Yıldız) dergisinin 1976/7. sayısı şöyle anlatıyor:

Bölgede "müthiş bir gıda maddeleri sıkıntısı" hüküm sürmektedir. "Bazı köylük kesimlerde haftada ancak bir-iki gün ekmek bulunabiliyor." Bu şartlarda "ekmek, belli bir yerde oturanların isim listesine göre dağıtılmakta; istihkaklarını bir sefer alamayanlara gelecek sefer ekmek verilmektedir." Ne var ki "somunlar demir gibi serttir ve bıçakla değil baltayla kesilmeleri gerekmektedir." "Sosis ve et bulmak ise tamamen imkansızdır." "Birçok köylü hayvanlarını satmakta ve köylük bölgeleri terketmektedirler."

Revizyonistlerin "buhranların, zamların, işsizliğin görülmediği bir ülke" diye tanıtmak istedikleri Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin geri getirilmesi ve muazzam silahlanma harcamaları, halk için işte bu sonuçları vermektedir.

...ARININ ...ADELESİ

...maya çalışıyorlar. Sadece Yena'da gözaltına alı... 40 kadar yazardan yedisinin hâlâ tutuklu bulunması, Doğu Berlin'de altı yazarın Yazarlar Birliği yönetim komitesinden çıkartılması, bazılarının ...rdışı edilmesi, 66 yaşındaki fizikçi Robert Hamann'ın sıkı bir polis kordonu altında kendi evi-hapsedilmesi, daha yakın zamanlarda "mutlak sükûnet" altında olan Doğu Almanya'da da revizyonistlerin güçlüklerinin arttığını doğrulayan di... olguları meydana getirmektedir.

...emlin'deki Yeni Çarlar ...ndi Ülkelerinde de ...zen Üstünde Oturmaktadırlar

Son zamanlarda Sovyet propaganda organları, sü...li olarak ülkede artık "sınıf ve milliyet antagonizmalarının kalmadığından", "farklı sınıf ve zümrelerin ortak menfaatlerinden", vb. dem vuruyor... Gerçek, Kremlin'in göstermeye çalıştığının ...n tersidir. Sovyetler Birliği'ndeki sınıflar ve milletler arasındaki çelişmeler gitgide keskinleşir..., halk direnişinin son on yıldır yeraltında yanan ...şi yayılıyor ve zaman zaman kitlesel hoşnutsuzlar şeklinde patlak veriyor. Özellikle 1976 yılı... başından bu yana Yeni Çarların sansür ve ambargosunu yaran birçok mücadele haberi, Brejnev kli...in kendi ülkesinde de diken üzerinde oturduğunu ...stermektedir.

Sovyet revizyonist partisinin 1976 Şubat sonunda ...ılan 25'inci Kongresinin de böyle bir dalgalanma ...rattığı, şimdi anlaşılmaktadır. Gelen haberlere ...e kongrenin toplandığı sıralarda Leningrad' da ...binden fazla insanın çalıştığı bir telekomünikas...ı fabrikasının işçileri, ordu ve polisin bastırma ...alarını hiçe sayarak greve gitmişler; gene Leningrad'da gençler, Nevski Caddesinde "yeni bir ...rim" için halka çağrıda bulunan bildiriler da...nışlardır. Stalingrad'daki cadde, pazar yeri ve ...syonlarda da Brejnev'in sözümona "emekçi halrefahının artması" sahtekarlığını teşhir eden ...iriler görülmüştür. Moskova yakınındaki Vladimir hapishanesinde ve Moldavya, Urallar ve Sibirya'daki toplama kamplarında bulunan siyasi tutuklular, baskıları protesto amacıyla açlık grevleri yapmışlardır. Volga nehri üzerindeki Togliatti şehrinde, yüksek binalara "kahrolsun diktatörlük! "sloganları yazılmış; Moskova Merkez Televizyon Stüdyosuna ise, Sovyet revizyonistlerinin 25' inci Kongrede benimsedikleri "emek üretkenliğini arttırma siyaseti"ni "işçilerin iliğini sömürme sistemi" olarak teşhir eden mektuplar gönderilmiştir. Bir Sovyet ordu mensubu ise, o günlerde yolladığı bir mektupta, Sovyet ordusunda "zorbalığın genel kural olduğunu" yazmıştır: "Bütün astlar, benim (komutanın) onların efendisi ve kendilerinin de benim kölelerim olduğu ilkesine uygun şekilde hareket etmek zorundadırlar. ... KGB'nin kolları her yere uzanmaktadır. ... Son on yılda, Sovyet ordusunda mevcut sisteme karşı mücadele hareketi, sürekli olarak güçlenmiştir. ... Askerler, silahlarını kendi yurttaşlarına ya da başka ülkelerin halklarına çevirmek istememektedirler."

Sovyetler Birliği'nde Mart 1976'dan bu yana meydana gelen diğer bazı direnişler ise şunlardır: 12 Nisan'da, Gürcistan'ın başkenti Tiflis'teki hükümet binasının dışında patlayan bir bomba, "hükümet binasının ve yakındaki bir diğer binanın camlarını paramparça etmiştir". Bunun, Yeni Çarların izlediği zorla Ruslaştırma siyasetini protesto etmek için yapıldığı bildirilmiştir. 14 ve 15 Nisan'da, Leningrad'daki troleybüslerle bir beden eğitimi enstitüsünün ve bir konservatuvarın duvarlarında, "siyasi tutuklulara özgürlük! " gibi büyük sloganlar görülmüştür. 9 Mayıs'ta, Leningrad tramvaylarına, bir tanesi "Romanov Sülalesine daha ne kadar tahammül edeceğiz?" şeklinde olan çeşitli sloganlar boyanmıştır. Nisan ve Mayıs'ta, Sibirya'daki İrkutsk şehri ile Baltık Denizi kıyısındaki Letonya başkenti Riga'da, peşpeşe grevler patlak vermiştir. Riga liman işçilerinin grev girişimine önderlik ettikleri öne sürülen dört işçi, daha sonra ağır hapis ve toplama kampı cezalarına çarptırılmışlardır. Aynı aylarda, Sovyetler Birliği'nin güneyindeki Rostov ve Kiev şehirlerinde bir grup halk, "boş yiyecek dükkanlarını ve çarşıları öfkeyle kırıp dökmüş" ve birçok mağazanın camlarını indirmiştir. 4-5 Ağustos gecesinde, Leningrad'ın en büyük caddesi olan Neva Bulvarı ile Tavriçeski Sarayı'nın duvarlarına,"kahrolsun parti burjuvazisi ! ", "'Sovyet komünist partisi' halkın düşmanıdır! ". ve "Sovyetler Birliği : bir halk hapishanesi" sloganları yazılmış; tarihi Peter ve Pol kalesinin duvarlarına ise 1 metre boyunda harflerle 40-50 metre uzayan "hürriyeti boğdunuz ama halkın ruhu hiç bir zincir tanımaz" sözleri boyanmıştır. 58 yıldır parti üyesi olan 84 yaşındaki Arnoş-Ernest Kolmann, 5 Ekim'de Sovyet revizyonist partisinden istifa ettiğini açıklamıştır. Kolmann, Brejnev'e hitaben yayınladığı bir açık mektupta, Sovyet yöneticilerinin "zenginlik içinde yüzen, halktan kopuk, halkı ezen, sıradan insanları horlayan, onların ihtiyaç ve acılarını anlayamayan ve anlamak istemeyen ayrıcalıklı bir zümre" meydana getirdiklerine işaret etmiş ve bugünkü Sovyet rejiminin "bir yandan uluslararası yumuşama ve barış içinde bir arada yaşama vaazları verirken, öte yandan saldırı savaşlarına hazırlandığını" belirtmiştir. 31 Ekim 1976'da çeşitli hapishane ve toplama kamplarında bulundurulan 100 kadar siyasi tutuklu, her yıl yaptıkları 24 saatlik açlık grevini tekrarlamışlardır. Sonbaharda, Tiflis Operasını yaktıkları iddia edilen yedi Gürcünün yargılanması sırasında sanıklardan biri soyunarak yaralarla kaplı sırtını ve göğsünü gösterip ifadesinin işkenceyle alındığını belirtmiş, bunun üzerine duruşma derhal ertelenmiştir. Gene 1976 yılı içinde, Dniepropetrovsk ve Vitebsk şehirlerinde de fiyat artışlarını protesto eden ve ücretlerine zam talep eden işçilerin çeşitli grevler yaptıkları bildirilmektedir.

Öte yandan son aylarda Sovyetler Birliği'ndeki aydınların muhalefeti de sesini gitgide daha fazla duyurmaktadır. 1976 ilkbaharında Moskova'da ve Kasım ayı içinde de Kiev'de kurulan "İnsan Haklarını Denetleme Komiteleri" üyelerinin evleri aranmakta, kendileri sık sık gözaltına alınıp sorguya çekilmekte ve tehdit edilmektedirler. Uluslararası Af Örgütü'nün Sovyet kolunun temsilcisi Andrey Tverdokleboy, zorla "ruh hastalığı merkezleri" ne kapatılan bazı muhaliflerin hiç de "zorunlu tedaviyi gerektirecek bir durumda olmadıklarını söyleyince, "Sovyet aleyhtarı iftiralar"la suçlanmış ve tutuklanarak Sibirya'ya gönderilmiştir. KGB, Moskova, Ukrayna ve Litvanya'da özellikle yoğun olan aydın gruplarının faaliyetini bastırmak için, çeşitli provokasyonlara da başvurmaktadır. Moskova metrosunda yedi kişinin ölümüyle sonuçlanan bir bombanın patlamasından sonra KGB, aralarında Uluslararası Af Örgütü'nün Sovyet kolunun yeni sekreter vekili Vladimir Albrecht'in de bulunduğu birçok aydını "eylem"den sorumlu tutmuş ve "bir terör örgütü oluşturmakla" suçlayarak sorguya çekmiştir.

Kremlin'deki efendiler, kızgın kömürler üzerinde yürüyorlar. Milyonlarca Doğu Avrupalı, Yeni Çarların işgal ve tahakkümüne boyun eğmemeye kararlıdırlar. Onların Sovyet hegemonyasına karşı aralıksız mücadeleleri ve zaman zaman patlak veren devrimci fırtınaları, Sovyet halkının mücadelesine de güçlü bir destek oluyor.

Görünüşte korkunç olan ve bütün dünyayı ele geçirmeye kalkışan Sovyet sosyal-emperyalizmi, aslında kendi " arka bahçesinde" çeşitli güçlük ve buhranlarla karşı karşıyadır. Her şey Mao Zedung'un dediği gibi gelişiyor; Bütün gericiler kağıttan kaplandır. Gericiler görünüşte güçlüdürler ama gerçekte o kadar güçlü değillerdir. Bunun nedeni halktan kopuk olmalarıdır. "Revizyonist Sovyetler Birliği de kağıttan bir kaplandır." Dünya halklarının mücadelesi sonucu, o da er geç yıkılacaktır.

Uluslararası Af Örgütünün toplantısında Sovyet bilgini Pliyuç, ülkesindeki baskıları anlattı

Sovyet matematikçisi Leonid Pliyuç, Uluslararası Af Örgütü'nün 10 Ocak 1977 tarihinde Düsseldorf'ta düzenlediği "İnsan Hakları ve Siyasi Tutuklular" toplantısında yaptığı konuşmada, Sovyetler Birliği'nde milli azınlıklara da baskı uygulandığını ve Rus şovenizminin alıp yürüdüğünü belirtti. Pliyuç, Moskova metrosunda patlayan bombayı ise "KGB'nin yeni-tip Reichstag yangını" (Hitler'in meclis binasını yakarak düzenlediği tertip) olarak nitelemiştir. Batı'nın Sovyetler Birliği karşısındaki teslimiyetini de eleştiren Pliyuç, "Helsinki'nin ikinci bir Münih olabileceğini" söylemiştir. Pliyuç kendisinin Soljenitsin gibilerine de karşı olduğunu sözlerine eklemiştir.

Bilindiği gibi Pliyuç, 'yıllarca Sovyet toplama kamplarında ve "ruh hastalığı merkezleri"nde tutulduktan sonra geçen yıl sınırdışı edilmişti.

SOSYAL-EMPERYALİSTLER KIBRIS SORUNUNA KARIŞAMAZ

Sovyet sosyal-emperyalistleri, Kıbrıs için bir uluslararası konferans toplanmasında ısrar ediyorlar. 15 Şubat tarihli gazetelerin bildirdiğine göre Pravda, Kıbrıs sorununun "uluslararası yönleri" bulunduğunu ve bu yönlerin "daha önce Sovyetler Birliği tarafından önerilen uluslararası bir konferansta çözülebileceğini" öne sürmektedir. Moskova'nın diğer bir iddiası da, ancak böyle bir konferansın, Kıbrıs'ın bütünlüğü ve egemenliği için "gerekli uluslararası garantileri" sağlayabileceğidir.

Sosyal-emperyalistler Kıbrıs'ın Türk ve Rum toplumları arasında yeni bir barış havasının esmesinden telaşa kapılmışlardır. Onlar Kıbrıs meselesinin çeşitli dönemlerinde sürekli değişen bir politika izlemişlerdir. Kıbrıs'ın Türkiye tarafından işgaline yeşil ışık yakan onlardır. Daha sonra sahtekarca'Kıbrıs'ın bağımsızlığından" söz eden gene onlardır. Onların siyasetlerine yol gösteren biricik ilke kendi sosyal-emperyalist menfaatleridir. Bunun için girmeyecekleri kalıp, boyanmayacakları boya yoktur. Sosyal-emperyalistler Kıbrıs'ı sürekli bir kargaşalık içinde tutmaya ve böylece kendi müdahaleleri için elverişli ortam yaratmaya çalışmaktadırlar. Son açıklamalarının anlamış işte budur.

Kıbrıs sorununun "uluslararası yönleri" ne demektir? Kıbrıs'ın kaderine uluslararası konferanslar değil Kıbrıs'ın Rum ve Türk toplumları karar verebilir. Bugüne kadar bunun gerçekleşememiş olmasının sebebi emperyalist müdahalelerdir. Şimdi sosyal-emperyalistler bu müdahalelerini daha da artırabilecekleri olanakların peşindedirler. Onlar şimdiki olumlu gelişmeleri Ortadoğu ve Akdeniz'deki yayılma amaçlarına aykırı bulduklarından için meseleye çomak sokmaya çalışmaktadırlar.

Sosyal-emperyalistler "uluslararası garantiler"den dem vuruyorlar. Neyi kime karşı garanti edeceklerdir? Bugün gerek Türkiye, gerek Yunanistan ve gerekse Kıbrıs üzerinde hegemonya emelleri besleyen, bunun için Amerikan emperyalistleriyle şiddetli bir rekabet sürdüren sosyal-emperyalistlerden başkası mıdır? Kıbrıs'ın bağımsızlık ve toprak bütünlüğüne karşı vuruşmasını önlemeye çalışan en başta Yeni Çarların kendileridir. Onlar, Kıbrıs üzerinde elde etmeye çalıştıkları müdahale hakkına "garanti" adını vermektedirler. Sosyal-emperyalist Yeni Çarlar bütün emperyalistlerin kullandıkları ortak dili kullanıyorlar. Kıbrıs halkının emperyalistlerin sözde "garantilerine" değil tam tersine başta Rusya olmak üzere iki süper devlete karşı birliğe ve mücadeleye ihtiyacı vardır. Kıbrıs'ın bağımsızlık ve toprak bütünlüğünün gerçek garantisi bu birlik ve mücadeledir.

Yaptıkları son açıklama sosyal-emperyalistlerin maskesini daha da düşürmüştür. Onların Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs'ın en azılı düşmanları oldukları biri kere daha ortaya çıkmıştır.

Tunceli'de Kırmızıköprü-Pülümür bağımsızlık yürüyüş ve mitingi yapıldı

HALK YÜRÜYÜŞE BÜYÜK DESTEK GÖSTERDİ. 14 KİLOMETRELİK YÜRÜYÜŞE 1500 KİŞİ KATILDI. PÜLÜMÜR'DE YAPILAN MİTİNGTE 3000'İ AŞKIN HALK BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ SLOGANLARINI HAYKIRDI VE SOSYAL EMPERYALİSTLERLE İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA KARŞI ÇIKTI

29 Ocak Cumartesi günü Kırmızıköprü-Pülümür arasında "NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE" yürüyüş ve mitingi başarıyla yapıldı. Yürüyüş ve miting aynı zamanda faşist katliamları protesto amacını taşıyordu.

Devrimciler yürüyüşten önce, yürüyüşün amacını halka anlatmak ve katılmalarını sağlamak için çalışmalar yaptılar. Gruplar halinde mahallelerde, kahvelerde ve derneklerde yürüyüşün amacını anlatan konuşmalar yaptılar. Bildiri dağıttılar ve bağış topladılar. Köylere giden arkadaşlar köylülerin yardımıyla köy kahvelerinde ve evlerde toplantılar düzenlediler. Köylüleri yürüyüşe katılmaya çağırdılar. Köylüler devrimcilere büyük ilgi gösterdiler, bağışta bulundular. Yoksul bir köylü yürüyüşe gelmek istediğini, fakat parası olmadığını söyledi ve cebindeki 175 kuruşu bağış olarak verdi. Halkımızın fedakarlığını gösteren diğer bir örnek de 22 hanelik bir köyde 1100 liralık bağış toplanmasıydı.

Bütün köylerde ve Pülümür'de yürüyüşün amacını açıklayan afişler asıldı ve Halkın Sesi satıldı.

Köylüler genellikle konuşmalarında Amerika'yı, Rusya'yı istemediklerini, halkın onlara karşı birlik olması gerektiğini belirtiyorlardı. 70 yaşında bir köylü "Biz Kurtuluş Savaşında Kürtler ve Türkler bir olarak düşmanlara karşı savaştık ve onları topraklarımızdan kovduk. Şimdi de yine Kürtler, Türkler bir olup Amerika ve Rusya'yı köyümüzden kovacağız." dedi. Başka bir yaşlı köylü şöyle diyordu: "MC halkı bölmek için ırk ayırımı yapıyor, alevileri namussuz göstermeye çalışıyor. Gerçek namussuzluğu kendisi yapıyor. Alevi sünni bir olsun, Amerika Rusya kahrolsun."

Yürüyüş için evlerden, fırınlardan, esnaftan bağış olarak ekmek, zeytin, peynir, yağ, helva, gibi yiyecek maddeleri toplandı. Otelciler yürüyüşe katılacak halkı bedava yatırdılar. Pülümür ve Kırmızıköprü'deki taksiler, dolmuşlar, otobüsler ve kamyonlar yürüyüşe katılacakları taşıyarak ve yürüyüşe katılarak destek olacaklarını söylediler.

Yürüyüşten bir gün önce ve yürüyüş sabahı köylüler Pülümür'e ve Kırmızıköprü'ye gruplar halinde geldiler. Erzincan'dan, Tunceli'den, Elazığ'dan, Nazimiye'den de gelenler oldu.

Sabahın erken saatlerinde, sayıları 1500'ü bulan halk Kırmızıköprü'de yürüyüşün yapılacağı alanda toplandı. Bağımsızlık andı içildikten sonra yürüyüş başladı. Yürüyüş boyunca arabalardan ve köylerden bağış toplandı. Halkın Sesi satıldı, yürüyüşün propagandası yapıldı. Yol boyunca köylerden akın akın gelen yurtseverler, "NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE" sloganını haykırarak yürüyüş koluna katılıyorlardı.

Yürüyüşte "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye", "Alevi Sünni Bir Olsun Faşistler Kahrolsun" "İş Toprak Hürriyet Faşizme Nihayet", "Kahrolsun Milli Zulüm", "Yıkılsın Ağalık Topraklar Köylünün", "Katiller Bulunsun Hesap Sorulsun" sloganları bağırıldı. Pankartlarda ise şu sloganlar göze çarpıyordu "Bağımsızlık ve Demokrasi Mücadelesinde Kürt ve Türk Halkı Omuz Omuza", "Rusya'yla İşbirliğine Hayır", "Üçüncü Dünya Savaşına Hazırlıklı Olalım", "Yaşasın Liseli Gençliğin Devrimci Birliği", "Öğretmen Mücadelesi Revizyonizmi Yıkarak Yükselecektir", "Aşiretçilik Birliğimizin Can Düşmanıdır". Yürüyüş boyunca devrimci marşlar söylendi.

Yolda yemek için yarım saatlik mola verildi. Sonra tekrar yürüyüşe devam edildi.

Pülümür'e girildiğinde yürüyüşe katılanların sayısı 2500'ü, miting alanında ise 3 000'i buluyordu. Mitingde tertip komitesi ve gençlik adına birer konuşma yapıldı. İki süper devlete karşı mücadelenin önemi belirtildi. MC iktidarının Rusya ile yapmayı planladığı işbirliği anlaşmasına karşı çıkıldı.

Bağımsızlık andı içildikten sonra miting başarıyla bitti.

KIRMIZIKÖPRÜ-PÜLÜMÜR YÜRÜYÜŞÜNDEN ÇIKAN DERSLER:

Pülümürlü Devrimci

Yürüyüş ve miting öncesi çalışmalardan, yürüyüş ve mitingden çıkan tecrübeleri şöyle sıralayabiliriz.

1. Kitlelere güvenelim ve kitlelere dayanalım:

Proleter devrimciler kitlelere güvenmeli, gözünü daima kitlelere çevirmeli, dar gruplar etrafında sıkışıp kalmamalı, işçilere köylülere ve geniş halk yığınlarına yönelmeli, siyasetlerini açıklamada cesur olmalı ve kitleleri kendi gücüne dayanarak seferber etmelidir. Bir eylemin doğruluğunda ve başarısında ölçü doğru siyasetler ışığında geniş halk yığınlarının eyleme katılıp katılmadığıdır.

2. Zor şartlara boyun eğmeyelim:

Saflarımızda görülen önemli bir hata zorluklara boyun eğme anlayışıydı. Bu hata kendisini şu şekilde gösteriyordu: kış mevsimidir, kar var, soğuk var, köylere çıkmak zor oluyor. Köylülerden kimse gelmez anlayışı vardı. Bunun kaynaklandığı temel kitlelere güvensizlikti. Oysa devrimciler mücadelelerini zor şartlarda sürdürmeli ve devam ettirmelidirler. Halkımız gerçekleri görüp doğruları anladığı an hiç bir fedakarlıktan kaçınmayacağını ispatladı. Yürüyüşümüz zor şartlara boyun eğme anlayışını mahkum etmiştir.

3. Acelecilikten kaçınalım:

Saflarımızda görülen diğer bir hata ise acelecilikti. Yürüyüşün kısa bir sürede yapılmasını isteyen acelecilik anlayışı kendisini şu şekilde gösteriyordu: Bir haftalık gibi kısa bir süre içinde yürüyüş yapılmalıdır. Bu anlayışın yanlışlığını çalışmalar ve yürüyüş pratiği ortaya koymuştur.

Yapacağımız eylemi geniş kitlelere dayanarak ve onları seferber ederek yapmalıyız. Yürüyüşün propagandasını geniş kitlelere yaymalıyız. Bütün bunlar kısa bir zaman içinde yapılamaz. Bunlar, uzun çalışma isteyen işlerdir.

4. Cesaretle geniş kitlelere açılalım:

Yürüyüşle ilgili propaganda çalışmalarında şu hatalar görülüyordu: Bazı arkadaşlar gittikleri köylerde ve kahvelerde daha önceden tanıdıkları devrimcilerle ilişki kurmakla onlarla konuşup görüşmekle yetindiler. Köylere gitmeyen kasabada kalan bazı devrimci arkadaşlarda ise kendi dar grupları dışına açılmama hatası vardı. En geniş halk kitleleriyle kaynaşmadılar. Kitle içinde yoğun ve sürekli bir çalışma yapmadılar. Çalışmalarda geniş kitleye duyurulmuş herkesin katılacağı kitle toplantıları yerine dar grup toplantıları yapıldı. Çalışmalarda çekingenlik ve tereddüt bazı arkadaşlar üzerinde hakimdi.

Oysa biz kitlelerin menfaatine uygun olan fikirlerimizi ve siyasetlerimizi dar gruplar içinde değil, en geniş kitlelere yaymalıyız. Fikirlerimiz ve eylemlerimiz halkımızın menfaatine uygundur.

5. Halkımız iki süper devlete karşı mücadele istiyor:

Bir takım sakat görüşler halkın Amerika ve Rusya'ya karşı çıkamayacağını, bunlardan anlamadığını ileri sürüyor. Oysa yürüyüş ve miting çalışmalarından ve yürüyüşten çıkardığımız dersler yıllardan beri zulme boyun eğmeyen bağımsızlık ve demokrasi için savaşan, Milli Kurtuluş Savaşını zafere ulaştırmış halkımızın bu gün de Amerika ve Rusya'ya karşı mücadele azmi ile dolu olduğunu öğretti. Amerika ve Rusya'nın halkın meselesi olmadığını savunanlar halka güvenmeyen halkı hor gören ve halktan kopuk olanlardır.

6. Halkımız devrimcilerin birliğini istiyor:

Yürüyüş ve miting çalışmaları sırasında bütün halk şunu söylüyordu: "Devrimciler neden birleşmiyor?" Kendi aramızda birliği sağlamalıyız, kuvvet birlikten doğar, devrimciler birlik olunca aşamayacakları engel, aşamayacak zorluk yoktur. Devrimcilerin üçe beşe bölünmesi Amerika'nın, Rusya'nın ve uşaklarının işine yarar. İki süper devlete karşı mücadele eden bütün devrimci gruplar halktan gelen şu isteğe kulak vermelidirler. "Devrimciler birlik olsun!" Bütün devrimci gruplar, proleter devrimcilerin birliği için mücadele etmelidirler. Bütün devrimciler bir araya gelmeli kendi siyasetlerini ve programlarını ortaya koymalı ve kitle önünde tartışmalıdırlar. Doğru olan görüşler etrafında birleşmelidirler.

HALKIN KURTULUŞU TARAFTARLARI MİTİNGİ BALTALAMAYA ÇALIŞTILAR

Yürüyüş ve mitinge en geniş kitleyi katmak ve devrimcilerin birliğini sağlamak amacıyla Halkın Kurtuluşu taraftarlarına yürüyüş ve mitingi ortaklaşa yapma önerisi götürdük. Bu önerimize olumsuz cevap verdiler. Sadece destek olacaklarını bildirdiler. Bunun üzerine ayrı tertip komitesi oluştu.

TÖB-DER, MEM-DER, Pülümür DGB yürüyüşü destekleyen ortak bir bildiri hazırladılar. İki gün sonra TÖB-DER yönetiminde bulunan Halkın Kurtuluşu taraftarları PDGB ve MEM-DER'e yazılı olarak bildiride yer alan güncel meselelere imza attıklarını, bildirinin diğer bölümlerini amaçlarına uygun bulmadıklarını, bu nedenle bildiriden imzalarını geri aldıklarını bildirdiler. Fakat tartışmalarda grupçu tavırları yüzünden tecrit olduklarını görünce bu kararlarından vazgeçmek zorunda kaldılar. Bildiride bizim görüşlerimiz yer almamış diyerek her fırsatta bildirinin basılıp dağıtılmasını engellemeye çalıştılar. Bildiri basılıp geldikten sonra da böyle bir bildirinin toplantı ve gösteri yürüyüşü kanununa aykırı olduğunu, bu nedenle dağıtılmamasını istediler. Bütün bu tavırlarıyla yürüyüş ve miting çalışmalarını baltalamaya çalıştılar. Yürüyüşün hiç bir çalışmasına katılmadılar.

Yürüyüş günü Halkın Kurtuluşu taraftarları dışardan gelen Yurtsever Gençlik grubuyla birleşerek yürüyüş alanına geldiler. Tertip komitesi onlara yürüyüşün amacına uygun pankart taşıyabileceklerini, yürüyüşün amacına uygun olmayan pankart ve resimlerin taşınmamasını belirtti. Onlar ise gerekirse kavga edeceklerini, yine de kendi yanlış sloganlarını taşıyacaklarını söylediler. Proleter devrimci arkadaşları kavga çıkartmak için tahrik etmeye başladılar. Amaçları yürüyüşün haklı zeminini bozmaktı. Kavgaya yer vermemek için bu sloganların taşınmasına müsaade edildi. Onlar, sekter tavırlarını açığa çıkaran konuşmacı arkadaşın üzerine yürüyerek, gerçek durumun kitlelere açıklanmasını engellemek istediler. Halkın Kurtuluşu taraftarlarının dar grupçu tavırları miting alanında da devam etti. Miting alanında tertip komitesine konuşma yapacaklarını bildirdiler. Tertip komitesi onların dar grupçu tavırlarına rağmen yine de mitingin amacına uygun bir konuşma yapabileceklerini söyledi. Dışardan gelen birkaç kişiyle beraber konuşma kürsüsünün yanına geldiler. Kendilerinden konuşma metni istendiğinde vermediler. Konuşmacı arkadaşın elinden mikrofonu zorla almak istediler.

İki süper devlete karşı, Kürt ve Türk halkının birliğini dile getiren konuşma bu arkadaşların sekter tavırları yüzünden okunmadı.

Halkımız Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır Diyor !

İSTANBUL'DAN İŞÇİLER DİYOR Kİ:

GÜVEN VERME SİYASETİ MİLLİ İHANETE GÖTÜRÜR

KAHRAMANMARAŞ

Dinçer Güzelbağ (kitapçı), Sultan Güzeloğlu (ev kadını), Döndü Güzeloğlu (ev kadını), Hasan Güzeloğlu (işçi), Ayten Güzeloğlu (öğrenci), Zöhre Kaya (işçi), Fatma Solmaz (işçi) :

"Halkın Sesi'nin Rusya'ya karşı açtığı mücadeleyi candan destekliyoruz. Emperyalist Rusya'nın Türkiye ile yapacağı 'işbirliği anlaşması'na hayır diyoruz. Emperyalist Rusya azılı bir kurda benziyor, saldıracak sürü arıyor. Rusya bilsin ki biz kendimize dalatmayacağız. Biz çoktan uyanmışız. Türkiye'nin alevi, sünni halkıyla proleter devrimcileri bu oyunu bozacaktır."

TOKAT

36 işçi, köylü, memur, esnaf, öğrenci :

"Rus sosyal-emperyalizminin MC ile imzalamak istediği ikili anlaşmaları yurdumuzun çıkarları açısından kötü ve zararlı olarak görmekteyiz.

"Yeni Rus Çarlarının bu emellerini Türkiye'nin iki milliyetten halkı kursaklarında bırakacak ve onunla işbirliği yapan milli hainleri yıkacaktır.

"Güven verme siyasetini şiddetle protesto ediyoruz."

TUNCELİ-PÜLÜMÜR

Turnadere köyünden Fatih Erdem, Zekeriya Vurmaz, İsmail Kılıçaslan, Seyfi Özyol :

"Hitler Almanya'sının izinden yürüyen Sovyet sosyal-emperyalizmi ile faşist MC'nin imzalayacağı köle - lik anlaşmasını milli bağımsızlığımız açısından sakıncalı görüyoruz."

TÜRK HARB-İŞ SENDİKASI İSTANBUL ŞUBE BAŞKANI A. OSMAN ALBAYRAK :

"SÜPER DEVLETLERE GÜVEN VERME SİYASETİ SONUNDA MUTLAKA SÜPER DEVLETLERİN UYDUSU DURUMUNA GETİRİR"

"MC hükümetinin Rusya ile imzalamayı düşündüğü 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasının, giderek siyasi ve ekonomik bağımlılığa dönüştürülmesi ilerisi için çok mümkündür. Bu 'dostluk ve işbirliği'ni, ülkemizin bağımsızlığına gölge düşürecek olan bu durumu iyi karşılamıyorum. Bu, iyi bir siyasi girişim değildir.

"Bütün ülkelerle dostane ilişkilerin kurulması en doğru yoldur. Bunun dışında, iki süper devlete güven verme siyaseti kısa zamanda başarılı olsa da sonunda mutlaka bir süper devletin uydusu durumuna getirir.

"Bağımsızlığımızın korunması kendi öz kaynaklarımıza ve milletimize dayanmakla mümkündür. Bu takdirde tam bağımsızlığımızı koruyabileceğimize inanıyorum."

MALATYA

TBP MALATYA İL GENÇLİK KOLLARI ADINA Şinasi Serdaroğlu, Selahattin Karataş, Erol Ercan, Erdoğan Üneverdi, Adem Özcan, Hasan Kaçar :

"Son yıllarda Amerikan emperyalizminden daha azgın, daha yayılmacı bir emperyalist olarak ortaya çıkan Sovyetler Birliği'nin ülkemiz üzerindeki yayılma siyaseti oldukça yoğunlaşmıştır. MC'nin Rusya ile imzalamayı düşündüğü 'dostluk ve işbirliği' anlaşması ülkemizin bağımsızlığı açısından oldukça tehlikelidir.

"Türkiye Birlik Partisi Malatya İl Gençlik Kolları olarak bu yolda yapılan tüm girişimleri protesto ediyor ve yurtseverleri bu protestoya katılmaya çağırıyoruz."

DİVRİĞİ LİSELİLER DERNEĞİ BAŞKANI Sefer ARMUT:

"Yeni Çarların amaçları bellidir. Onlar dünyanın o - dak noktalarını ele geçirip ilerdeki bir üçüncü dünya savaşında kesin hesaplaşma için güç toplamaya çalışıyor - lar. Türkiye bu noktaların en önemlilerinden biridir.

"Yeni Çarlarla hiç bir anlaşma yapılmamalıdır, yapılmış olan anlaşmalar ise iptal edilmelidir.

"Amerikan emperyalizmi 'hür dünya' adı altında bütün dünyayı işgal etmeye çalışıyordu. Yeni Çarlar da "sosyalizmi koruma" maskesiyle ülkeleri işgal etmek tedir. Çekoslovakya bunu en iyi örneğidir."

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

"Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasına bu hafta da yurdun dört bir yanından imzalar gelmeye devam etmiştir. Bu hafta dergimize ulaşan toplam 1783 imzanın dağılımı şöyledir:

Kahramanmaraş 316, Ankara 245, Kahramanmaraş Yürükselim Mahallesi 198, Malatya Kürecik 132, Erzincan Çayırlı Eşmepınar köyü 108, Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği Kongresi 66, Pazarcık İğdeli köyü 63, Denizli Çivril 55, Tarsus 64, Milas 54, Tokat 52, Germencik Moralı köyü 51, Denizli 45, Adana 45, Çorum-Nizip 41, Pazarcık 38, Danimarka 37, Zeytinburnu 31, İstanbul çeşitli semtler 30, İskenderun 27, Kağızman 24, Ceyhan 20, Pazarcık Yarbaşı köyü 18, Gelibolu 16, Çorum 11, Elbistan 11, Trabzon 9, Çeşitli yerler 17.

Böylece dergimize şimdiye kadar ulaşan imzaların dağılımı şöyledir :

İstanbul	5462	Antalya, Alanya	129
Ankara, Polatlı	4557	Afyon	108
İzmir, Tire, Ödemiş, Bayındır, Menemen, Tepeköy	2914	Amasya	100
Kahramanmaraş, Pazarcık, Elbistan	2555	Çorum, İskilip	99
Gaziantep	1995	Bursa	95
Adana, Ceyhan, Osmaniye	1606	Mainz (Almanya)	76
Tunceli, Pülümür, Pertek	1110	Stuttgart (Almanya)	73
Konya, Karaman, Kulu, ve Ereğli	1061	Strasburg (Fransa)	66
Sivas, Divriği	903	Ordu, Ünye, Akkuş	61
Manisa, Gördes	612	Saarbrücken (Almanya)	60
Malatya, Kürecik	602	Bern (İsviçre)	55
Mersin, Silifke, Mut, Tarsus	505	Burdur	44
Muğla, Dalaman, Milas	499	İzmit	44
Bolu, Düzce	478	Muş-Varto	44
Trabzon	437	Naubresacher (Almanya)	44
Denizli, Çivril	417	Van	38
Antakya, İskenderun, Harbiye	410	Brüksel (Belçika)	38
Diyarbakır	402	Danimarka	37
Aydın, Germencik, Söke	298	Frankfurt (Almanya)	37
Elazığ	259	Keşan	35
Tokat, Erbaa, Zile	200	Mardin	35
Erzincan, Çayırlı	178	Hannover (Almanya)	34
Kars, Kağızman, Çıldır	167	Kelkit	33
Uşak	159	Zonguldak, Devrek	32
Çanakkale, Biga, Gelibolu	133	Artvin-Arhavi	25
		Köln (Almanya)	22
		Woldmohr (Almanya)	22
		Samsun	19
		Çeşitli Yerler	777
		TOPLAM	30 189

MALATYA

Kürecik-Kepez Mahallesinden Hamza İnce :

" Son yıllarda Sovyet sosyal-emperyalistleri ülkemiz üzerindeki baskıyı yoğunlaştırmışlardır. Biz işçi sınıfı ve köylü kitlesi olarak şöyle haykırıyoruz:" Ne Amerika Ne Rusya Kahrol - sun İki Süper Devlet ! Yaşasın işçi-köylü mücadelesi! "

DENİZLİ

Çivril Gümüşsu Ortaokulu'ndan Saffet Koçkaya :

"Rusya ile yapılacak olan anlaşma sosyal-emperyalistlerin halk üzerindeki sömürüsünü daha da arttırıyor.

Rusya böyle bir anlaşmayla Türkiye'ye dost görünüp halkımızı ezer ve sömürür. Biz gençler olarak bu anlaşmaya daima karşıyız."

TRABZON

Orhan Ertul, Nihat Ceylan, Duray Demir, Mehmet Karataş, Zekeriya Aktaş, Selim Uzun, Tayyar Cebiroğlu, Abdülkadir Yıldırım, Ömer Erdem :

"İki süper devlete verilen güven ülkemizi Yeni Çarların hegemonyasına doğru sürükler.

"Bağımsızlık ancak halkımızın iki süper devlete karşı vereceği kararlı mücadeleyle kazanılır ve korunur. "

KONYA

Kulu'dan Mustafa Sönmez (Öğrenci) :

"Sosyal - emperyalistler Türkiye'de ABD'nin yerini almak istemektedir. Onların bu oyunlarına gelmemeli ve bu tür anlaşmalardan uzak durmalıyız. Yeni Çarlar Türkiye'nin stratejik durumundan faydalanmak istemektedirler. "

SİVAS-ŞARKIŞLA

Sivrialan köyü devrimcileri adına Hüseyin Özer, Cevat Kurtyiğit, İbrahim Erfidan, Erol Özsoy, İlyas Muşlu :

"Biz yurtseverler Yeni Rus Çarlarıyla yapılan işbirliği anlaşmasını şiddetle protesto ediyoruz. Rus sosyal-emperyalistleri Hitler'in izinden giderek halkımızın devrimci mücadelesini bastırmak, kendi sosyal-faşist diktatörlüklerini kurmak istiyorlar. Türkiye'deki beşinci kolları revizyonistler ise onlara uşaklık etmektedirler.

"Halkımızın iki süper devlete karşı verdiği mücadele, mutlaka başarıya ulaşacaktır."

KAHRAMANMARAŞ

Türkoğlu Kazası Özbek köyünden Bostani:

"Halkın Sesi'nin açtığı Rusya'yla İşbirliği Anlaşmasına Hayır anketine şu birkaç deyişle katılıyorum:

Hitler'in izinden giden
ABD ile yarışan,
Paylaşım savaşına koşan
Sosyal-emperyalistlerdir.

Pazar kurmuş yurdumuza
Gemi sokmuş Akdeniz'e
Ülke için baş tehlike
Süper devletlerdir.

Bostaniyim gayrı bitti
Bunlar çok ileri gitti
Daha da tehlikelisi
Sosyal-emperyalistlerdir. "

DİSK'İN 10. YIL TOPLANTISINDA REVİZYONİSTLER "YAŞASIN SOVYETLER BİRLİĞİ" DİYE BAĞIRDILAR

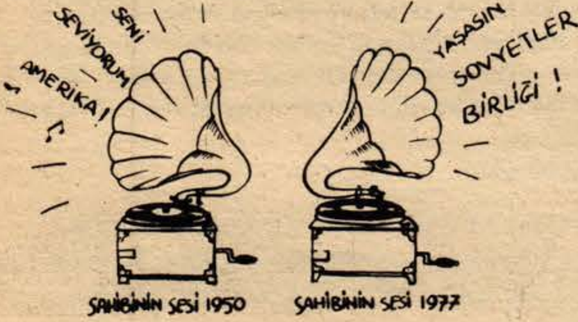
13 Şubat 1977 gecesi İstanbul Spor ve Sergi Sarayında, DİSK'in kuruluşunun 10. yıl dönümü dolayısıyla bir toplantı düzenlendi. Başta sosyal-emperyalist Rusya olmak üzere revizyonist ülkelerin temsilcilerinin katıldığı toplantıda İGD'li beslemeler "Yaşasın Sovyetler Birliği" sloganını attılar. DİSK tarafından salona doldurulan işçiler revizyonistlerin sloganlarına katılmadı.

Toplantıda teşrifatçılığı İGD'li beslemeler yapıyordu. Spor ve Sergi sarayına giden yollara dizilen İGD'liler sosyal-faşist disiplin gösterisinde bulunuyorlardı. Davetiyesiz kimseyi içeri sokmuyorlar, geçenleri dikkatli bir şekilde inceliyorlardı. Salonda ise görevleri, birikdikleri köşeden revizyonist sloganlar bağırmak ve aynı sloganlara katılmaları için işçilere baskı yapmaktı. Sloganlara bu İGD'li küçük topluluk dışında katılanların sayısı çok azdı. Bunun üzerine toplantıya katılanlar mikrofondan uyarıldı ve İGD'lilerin attıkları sloganlara herkesin katılması istendi. Bu da yetmeyince salonun çeşitli yerlerine görevliler gönderilerek slogan attırılmaya çalışıldı. Özellikle İKD'lilerin zorladıkları kadın işçilerin sloganları bağırmamakta direndikleri görüldü.

Revizyonistler görevli olarak getirdikleri işçilere söz geçiremeyince revizyonist elebaşı Mehmet Ertürk, bir işçiyi "ben senin ne olduğunu bilmiyordum, görev verdikse kıymetini bil" diye tehdit etti.

İ. Bilen revizyonistlerinin ağzıyla konuşan Kemal Türkler, "Maocular" dediği proleter devrimcilere saldırdı. Kemal Türkler'den sonra Rusya ve işgali altındaki revizyonist ülkelerin sendika gangsterlerinin resmi geçidi başladı. Sırayla Bulgar, Polonyalı ve Doğu Alman revizyonist sendikacıları konuştu. Hepsi de Türkiye'ye yaptıkları yatırımları övdüler ve sosyal-emperyalizmin reklamını yaptılar. Polonyalı, kendi ülkesinde işçi sınıfının revizyonist diktatörlüğe karşı mücadelesini itiraf etti ve bu mücadeleyi bastıracaklarını söyledi.

Son olarak mikrofona gecenin yıldızı Yeni Çarların temsilcisi Salih Safindi çağrıldı. Sosyal-emperyalist Rusya'nın adını duyar duymaz salondaki İGD'liler ayağa fırladılar. Attıkları slogan şuydu: "Yaşasın Sovyetler Birliği!" Salonda bulunan topluluğun belirgin bir şekilde soğuk karşıladığı ve birçok davetlinin "bu kadar da olmaz" dediği bu gösteri Rus sendika patronunun konuşması boyunca sık sık tekrarlandı. Sosyal-emperyalistlerin temsilcisi, Rusya ile Türkiye arasındaki ekonomik ve siyasi yakınlaşmadan sözetti. Bunun "zaten Brejnev tarafından 25'inci Kongre'de dile getirildiğini" söyledi. Rusya'nın reklamını yaptı. Revizyonistler işçileri bir figüran ve alkışlayıcı topluluğu olarak kullanmak istemişlerdi. Ancak yaptıkları iş, kendi Rus uşağı yüzlerini işçilerin daha yakından görüp tanımalarına yol açtı. İşçiler, İGD'li beslemelerin bütün zorlamalarına rağmen Rusya lehine gösteride bulunmadılar. İşçiler kendiliklerinden "Süleyman başvekil işçi – köylü aç sefil" gibi sloganlar attıklarında İGD'liler bastırmak için büyük çaba harcıyorlardı. Buna rağmen işçileri kendi uşaklıklarına ortak edemediler. İşçiler revizyonistlere bu tutumlarıyla gerçek bir uyarıda bulunmuşlardır. Bu ülkenin işçisi, köylüsü, genci, memuru, aydını 40 milyonluk halkı bu görülmemiş ihaneti affetmeyecektir. Bu memleket sahipsiz değildir.

Rus temsilcisi

Fransız revizyonist sendikası CGT temsilcisi

Polonya temsilcisi

Doğu Alman temsilcisi

REVİZYONİZMİN KARANLIK YÜZÜ

ÇORUM MİTİNGİNDE HALKIN KURTULUŞU'NUN TUTUMU

Çorum'dan bir proleter devrimci

9 Şubat Çarşamba günü Çorum'da "öğrenim özgürlüğü, can güvenliği" adı altında Abide'den Doğumevine kadar bir yürüyüş yapıldı. Bu yürüyüşte Halkın Kurtuluşu gazetesi taraftarlarının revizyonizmle uzlaşan siyasetlerine değineceğiz.

Yürüyüş için toplanma yeri olan Milönü'nde saat 10 sıralarında birleştik. Burada saat 11'e kadar halkı revizyonizme karşı bir cephede birleştirmeye çalıştık. Bu sırada Halkın Kurtuluşu taraftarları sürekli olarak "faşizme ölüm halka hürriyet" gibi sloganlar attılar. Biz onlara, "Ne Amerika Ne Rusya", "Akdeniz Akdenizlilerindir", "Kahrolsun faşizm ve revizyonizm" sloganlarının da atılmasını söyledik. Onlar, sloganların Abide'ye kadar atılmayacağını söyleyerek bize karşı çıktılar. Yürüyüş başlayınca bir kısım Halkın Kurtuluşu taraftarları, sadece yürüyüşün ön tarafından gelen sloganların atılacağını söyleyerek bizi tehdit etmeye kalkıştılar. Biz de ön tarafın aynı zamanda Rusya'ya ve revizyonizme karşı sloganlar atmasını istedik. Fakat boşuna bekledik. Kale İlkokulu'nun yanına geldiğimize rağmen hâlâ Rusya'ya ve revizyonizme karşı tek bir slogan atılmamıştı. Bunun üzerine biz hep birlikte "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye", "İki süper devlet kahrolsun, Üçüncü Dünya dost olsun" sloganlarını attık. Bunun üzerine beş-altı tane Halkın Kurtuluşu taraftarı, "bu sloganların atılmayacağını söylemedik mi ?" diyerek üzerimize yürüdüler. Biz kendilerine her şeye rağmen bu sloganları atacağımızı bildirdik. Bağımsız tutumumuzu ortaya koyarak Halkın Kurtuluşu taraftarlarından ayrı olarak yürüyüşe katıldık. Yürüyüş boyunca sloganlarımızı haykırdık..

Halkın Kurtuluşu taraftarlarının tutumunun nedeni üzerinde duralım. Bir Halkın Kurtuluşu taraftarı gerekçe olarak şunu söyledi: "5 Şubat'ta kamuoyuna mitingi baltalayan 'Maocular' olarak gösterildi. Eğer biz burada bu sloganları atarsak, revizyonistlerle bir birimize girer ve tabanı, demokratları saflarımıza toplayamayız. Bu nedenle komite tarafından bu sloganlar yasaklandı." Bu tutum Halkın Kurtuluşu'nun revizyonizmle uzlaşmasından kaynaklanmaktadır. Halkın Kurtuluşu, sosyal-emperyalizme karşı mücadelenin halkın en geniş kesimlerinin en önemli meselesi olduğunu kavramadığı için onu dar grupların bir tartışma konusu sanmaya devam etmektedir. Biz önce şunu belirtelim : Tabanı, halkı, demokratları saflarımıza toplamak için gerçekleri gizlemek mi gerekiyor ? Bu sloganlar revizyonistleri kızdırmayalım diye atılmadıysa başka mesele. Proleter devrimciler devrimin kitlelerin eseri olacağına inanır. Bu nedenle Marksizm-Leninizm, Mao Zedung Düşüncesini kitlelere bir silah olarak vermeye çalışırlar.

Yürüyüş tertip komitesinde Halkın Kurtuluşu taraftarları olmasına rağmen "Rusya'ya karşı sloganlar atılmayacak" diye karar alınmış. Çorum'da 16 Haziran'da TSİP'in düzenlediği bir yürüyüş yapılmıştı. O da böyle bir karar almıştı. Ancak biz bu kararı devrimci siyasetten üstün görmedik. Ve hep bir ağızdan "Ne Amerika Ne Rusya" sloganını atınca saflarımız halkla doldu. Biz orada da gördük ki, revizyonizme karşı çıkılmadan, halka gerçekler söylenmeden olumlu gelişmeler olsa bile kitleleri kazanamayız.

Biz devrimci sloganlar attığımızda hışımla üzerimize yürüyen bir kısım Halkın Kurtuluşu taraftarı, mikrofonda konuşan arkadaşları " Rus sosyal-emperyalistleri" diyeceği sırada mikrofondan uzaklaştırılınca aynı tepkiyi göstermediler.

Çorum'da yapılan bu mitingin birçok olumlu yönüne rağmen taşıdığı bu zaaflar üzerinde bütün arkadaşlar düşünmelidir.

Şefik Hüsnü'ye küfredilerek Suphi'nin yolundan yürünemez !

Halkın Kurtuluşu, Şefik Hüsnü'ye İ.Bilen'in ağzıyla küfrediyor

6 Şubat günü İstanbul Tepebaşı'nda Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği dergileri "Mustafa Suphi ve Yoldaşlarını Anma" adını verdikleri ortak bir toplantı düzenlediler. Toplantı Halkın Kurtuluşu taraftarlarınca Şefik Hüsnü yoldaşa 57 yıllık proleter devrimci geçmişe ve proletarya hareketine küfür toplantısı haline getirildi. Halkın Birliği dergisi taraftarları da bu yönde bir tutum takındılar.

Halkın Kurtuluşu adına söz alan konuşmacı Şefik Hüsnü'ye ve Şefik Hüsnü önderliğindeki TKP'ye küfretmek için gerçekleri ters yüz etti. Şefik Hüsnü'yü "sağ oportünist"likle suçladı. Hatta 1971 maceracılığının sorumluluğunu bile Şefik Hüsnü ve proleter devrimci harekete yıkmaya kalkıştı. Bugün esas olarak, "sağ reformist" adını verdiği proleter devrimci harekete karşı mücadele etmek gerektiğini söyledi. Halkın Kurtuluşu taraftarları toplantı boyunca arkadaşlarına Şefik Hüsnü ve proleter devrimci hareket aleyhine sloganlar bağırtmaya çalıştılar. Halkın Sesi adına söz alan arkadaşımız onların inkarcı tutumunu teşhir etti, Şefik Hüsnü'nün proleter devrimci çizgisini savundu, Şefik Hüsnü'lerin TKP'sinin mirasına sıkıca sarılmanın tayin edici önemine dikkati çekti. Proleter devrimci hareketin bu çizginin devamı olduğunu ortaya koydu. Halkın Kurtuluşu taraftarları arkadaşımızın konuşmasını kesmek için sürekli aleyhte sloganlar bağırdılar. Onların tutumu salonda "Şefik Hüsnü'ler ölmez" sloganıyla karşılık buldu.

Halkın Kurtuluşu gazetesi toplantıya 14 Şubat tarihli 44'üncü sayısında geniş yer ayırmaktadır. Gazete haberin alt başlığında toplantıyı şöyle değerlendiriyor: "anma toplantısı, ülkemizde proleter devrimcilerin birliği - nin ve proletarya partisinin inşasının yolunu aydınlatan bir gün oldu." aynı yazısında Halkın Kurtuluşu bu toplantının düzenlenmesine katılmadığı için Halkın Sesi' nin "tecrit olduğu"ndan sözediyor ve bilinen küfürlerini sıralıyor.

Proleter devrimcilerin birliği Şefik Hüsnü'nün proleter devrimci çizgisine İ. Bilen revizyonistlerinin ağzıyla küfrederek mi sağlanacaktır? Bugün Rus uşağı İ. Bilen revizyonistleri de Şefik Hüsnü'ye küfrederken Mustafa Suphi'ye sahtekarca sahip çıkmaktadırlar. Onlar tıpkı efendileri Yeni Çarlar gibi davranıyorlar. Nitekim Yeni Çarlar da Stalin'e küfrederken Lenin'e sahtekarca sahip çıkmaya çalışıyorlar.

Şefik Hüsnü'ye küfredilerek Mustafa Suphi anılamaz. Bir yandan Şefik Hüsnü' ye ve proleter devrimci harekete geçmişine saldırmak öte yandan Mustafa Suphi' nin "yolundan yürümek"ten sözetmek ciddiyetle bağdaşmaz. Proletarya hareketinin geçmişi Şefik Hüsnü 'nün adıyla özdeşleşmiştir. Bu mirasın reddi temelinde ancak Marksizme ve proleter devrimci harekete karşı bir birlik kurulabilir. Yoksa proleter devrimcilerin birliği değil. Halkın Kurtuluşu'nun toplantı hakkındaki yorumu boş laftan ibarettir. Halkın Kurtuluşu, her konuda olduğu gibi bu konuda da İ. Bilen kliği ile arasına bir sınır çekmemektedir.

Halkın Sesi böyle bir toplantının düzenlenmesine niçin katılsın? Şefik Hüsnü'ye küfür toplantısına suç ortağı olmanın bizce hiç bir mazereti ve devrimci bir tarafı yoktur. Böyle bir tutuma boyun eğerek proleter devrimcilerin birliğine hizmet edilemez. Bu sadece revizyonizme yarar. Hangi gerekçeyle olursa olsun böyle bir toplantının sorumluluğunu paylaşmak revizyonizmle uzlaşanlara ve proletarya hareketine küfredenlere cesaret verir. Halkın Yolu dergisi bir yandan TKP'nin 1926 programından, proleter devrimci geçmişten sözederken Şefik Hüsnü'ye ve bu geçmişe küfür toplantıları düzenlenmesine önayak olmakta - dır. Söylenenler savunulmazsa ve kararlı mücadele si verilmezse ne değeri kalır? Şefik Hüsnü'yü savunmak ve proleter devrimci geçmişe sahip çıkmak lafla olmaz, davranışlarımız da ona uygun olmalıdır.

Sahte TKP kendini anlatıyor

İ.Bilen revizyonistleri Şefik Hüsnü'ye ve proletarya hareketinin geçmişine küfrediyorlar

"Burjuvazi son zamanlarda, özellikle Maocuları kendine 'ihtilalci' mihtilalci gibi adlar yakıştıran Perinçekçileri TKP'nin üzerine sürüyor. Bu soysuzlar, TKP'nin savaş geleneklerine, savaş tarihine kirli ellerini uzatıyorlar. Doktor Şefik Hüsnü gibi birisini Mustafa Suphi'lerle yan yana koyuyorlar." (Atılım, Ocak 1975)

İ. Bilen revizyonistleri Şefik Hüsnü'den "Parti'nin başına bela kesilmiştir." diye sözetmektedirler. (Atılım, Ocak 1975) Gene onlar Şefik Hüsnü yoldaşa "entrikacı" demekte ve "ayak oyunları yapmak" la suçlamaktadırlar. (Atılım, Nisan 1975)

"TKP'de Değmerler'in (Şefik Hüsnü) tepeden inme 'santralizmine' (merkeziyetçilik), son verilmiştir. O keyfi 'santralizmden' Partimiz çok çekmiştir. Bu olumsuz 'santralizmin köklerini' iyice kazımak görevimizdir." (Atılım, Eylül 1975)

Revizyonizmi ve Rus uşaklığını yerleştirebilmek için gerçekten de Şefik Hüsnü'nün çizgisini kazımak gerekiyordu. İşte Yakup Demirlerin ve İ. Bilenlerin yaptıkları iş budur. Bütün oportünistler gibi onlar Şefik Hüsnü'nün proleter devrimci çizgisinden ,ve mücadelesinden "çok çekmişlerdir."

Mustafa Suphi ve ondört yoldaşı Maraş'ta ve Fransa'da yapılan toplantılarla anıldı

Maraş'ta ve Fransa'da Mustafa Suphi ve 14 Yoldaşı için toplantılar yapıldı. Maraş'ın Yürükselim Mahallesinde yapılan toplantı Mao Zedung yoldaşla Mustafa Suphi ve 14 yoldaşının anısına yapılan saygı duruşu ile başladı. Daha sonra bir devrimci Suphi yoldaşın hayatını ve mücadelesini anlattı. Türkiye proletarya hareketinin ilk kurucusu olan Mustafa Suphi'nin katledilmesiyle proletarya hareketinin dağıtılamadığını belirten konuşmacı şöyle dedi: " proleter devrimciler Şefik Hüsnü yoldaşın önderliğinde örgütlenerek mücadeleyi sürdürdüler. Bugüne kadar gelen Mark - sist çizgi işte Mustafa Suphi lerin ve Şefik Hüsnü'lerin çizgisidir."

Pazarcık'ın Fanfaz köyün de yapılan toplantıya çevre köylerden birçok köylü katıldı. Konuşmacılar proleter devrimci hareketin geçmişini ve iki çizgi arasındaki mücadeleleri anlattılar. Bugün Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnü'lerin yolundan gitmenin iki süper devlete ve sahte TKP'ye karşı kararlı mücadele ile mümkün olduğunu belirttiler. Toplantıya katılanlar iki süper devlete karşı bağımsızlık andı içtiler ve "Yeni Çarlarla işbirliği anlaşmasına hayır" kampanyası için imza topladı.

Paris'te de Mustafa Suphi ve yoldaşlarının anısına bir toplantı düzenlendi. Toplantıda sahte TKP'nin Mustafa Suphi'ye sahtekarca sahip çıkarken Şefik Hüsnü'ye al - çakça saldırdığı belirtildi. 56 yıllık proleter devrimci geçmişi inkar eden revizyonizmle ve sosyal- emperyalizmle uzlaşma çizgisi eleştirildi. Bize yazan Fransa'daki Türkiyeli devrimciler mektuplarını şöyle bitirmektedirler : "Mustafa Suphi'nin ölümünün 56'ncı yılında bizler de onun yolunda azimle yürümek kararındayız."

Bulgar revizyonistlerinden dost olur mu?

Ocak ayının son haftası içinde Bulgaristan Ulaştırma Bakanı beraberindeki bir heyetle Ankara'ya geldi. Yapılan görüşmelerde Bulgaristan,

a) Bulgar TIR kamyonlarının Türkiye'den geçiş için bütün diğer ülkeler gibi peşin para ödemelerini öngören anlaşmayı imzalamaya yanaşmadı;

b) TIR kamyonlarının geçiş ücreti olarak birikmiş bulunan 700 milyon lirayı aşkın borcunu ödemekten kaçındı;

c) Türkiye'nin Bulgaristan'a olan elektrik borcunun bu TIR borcundan düşülmesini de reddetti ;

d) Bulgaristan'dan geçen Türklerden vize harcı alınmasına son vermeyeceğini bildirdi.

Türkiye'nin bütün taleplerini geri çeviren Bulgar Ulaştırma Bakanı, görüşmeleri yarıda keserek ülkesine döndü . Hükümet çevreleri, "Türkiye'nin bu konularda hâlâ ağırlığını koyamadığını" söylediler. (Hürriyet, 29 Ocak 1977)

Bu olay, revizyonistlerin Türk-Bulgar ve Türk-Sovyet "dostluk ilişkileri - nin gelişmesi" konusunda nutuklar attıkları, gazetelerde bu doğrultuda yazılar yazdıkları, İGD'li beslemelerin Ankara'nın göbeğinde yurtsever öğretmenlere saldırdıkları ve sonra da DİSK' in 10. yıldönümü toplantısında dakikalarca "Yaşasın Sovyetler Birliği!" diye tempo tuttukları bir dönemde meydana gelmiştir.

Bulgar revizyonistlerinin "dostluğu" buysa, düşmanlıkları nasıl acaba?

Ve, daha geçen yıl, TIR kamyonları konusunda İran ile Türkiye arasında bir anlaşmazlık olduğunda "Türkiye'nin hakları'nın azgın savunucusu" kesilip İran düşmanlığında mangalda kül bırakmayan revizyonistler, niçin susuyorlar şimdi?

Güney Kore'deki işgalci Amerikan birlikleri derhal ve tamamen geri çekilmelidir

Güney Kore'deki kukla rejimin başkanı Park Çung Hi, geçenlerde Kuzey Kore ile Güney Kore arasında bir "saldırmazlık paktı" imzalanmasını önerdi ve bu pakt imzalandığı takdirde Güney'deki ABD birliklerinin geri çekilebileceğini bildirdi. Ardından, yeni ABD Başkan Yardımcısı Mondale, 1 Şubat'ta Tokyo'da yaptığı bir açıklamada, Amerika'nın Güney Kore'deki kara kuvvetlerini azaltabileceğini, ancak hava kuvvetlerine dokunmayacağını söyledi. Bu demeçler, Amerikan emperyalistlerinin Kore'nin bölünmüşlüğünü sürdürmek için giriştikleri tertiplerin bir parçasıdır. Amerikan emperyalizminin saldırısı sonucu bölünmüş olan Kore'de iki ayrı ülke yoktur; bir tek ülke ve bir tek halk vardır. Ülkenin gerek güneyinde ve gerekse kuzeyinde, Kore'nin yeniden birleştirilmesi özlemi karşı durulmaz bir akımdır. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin Başkanı Kim İl-Sung'un ortaya atmış olduğu, bağımsız ve barışçı bir yeniden birleşmenin "üç ilke"si ve "beş noktalık program"ı, gitgide daha çok insan tarafından benimsenmektedir. Bu gelişme karşısında telaşa kapılan Park Çung Hi kliğinin, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin sözümona "güneye saldırmaya hazırlandığı" yolundaki yaygaraların desteğinde piyasaya sürdüğü "saldırmazlık paktı" talebi, Güney Kore'nin ayrı bir devlet olarak varlığını meşrulaştırmayı amaçlamaktadır. Bu gayrimeşru rejim bugün dişinden tırnağına kadar silahlı olmasına rağmen gelişen halk mücadeleleri karşısında hâlâ ABD emperyalizminden medet ummaktadır ve ülkedeki 42 bin ABD askeri, yeniden birleşmenin önündeki esas engeli meydana getirmektedir. Bu askerlerin hepsinin kayıtsız şartsız geri çekilmesi şarttır. Kore'de öteden beri saldırgan durumunda olan ABD emperyalizmi, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin "saldırı tehlikesi" konusundaki yalanlarla kimseyi aldatamaz ve Güney'deki işgalini haklı çıkaramaz.

BEŞ NOKTA VE ÜÇ İLKE:

Beş nokta Kore'nin bağımsız ve barışçı yoldan yeniden birleştirilmesi için Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti tarafından savunulan programdır. Program ilk olarak 23 Haziran 1973'te Kim İl-Sung tarafından açıklanmıştır ve şu hususları içermektedir:

1. Silahların artırılması ve silahlanma varışının durdurulması bütün yabancı birliklerin çekilmesinin sağlanması, silahlı kuvvetlerin ve silahların azaltılması, yabancı ülkelerden silah alınmasına son verilmesi ve bir barış anlaşmasına varılması.

2. Kuzey ile Güney arasında siyasi, askeri, diplomatik, iktisadi ve kültürel alanlarda çok yanlı bir işbirliği ve mübadele.

3. Kuzey ve Güneydeki en geniş halk kesimlerini ulusal yeniden birleşme için ülke çapında yurtsever çalışmaya katılmaya çağırmak. Bu amaçla, ülkenin yeniden birleştirilmesi meselesini enine boyuna tartışmak ve çözüme vardırmak üzere toplumun bütün katlarından gelen halk temsilcilerinden ve Kuzeydeki ve Güneydeki siyasi parti ve örgütlerin temsilcilerinden maydana gelen bir ulusal meclis toplanması.

4. Tek bir devlet adı altında bir Kuzey-Güney Konfederasyonunun kurulması?

5. Ulusun bölünmüşlüğünde diretilerek, ülkenin daimi olarak iki Kore halinde bırakılmasını önlemek ve Kuzey ile Güney'in ilişkiler alanında ortak hareket etmesi.

Üç ilke ise şöyledir:
Korenin yeniden birleştirilmesi, bağımsız ve barışçı bir yoldan, demokratik ilkelere dayanılarak, dış güçlerin herhangi bir müdahalesi olmaksızın gerçekleştirilmelidir.

Parviz Vaiz-Zadeh
1942-1977
İhtilalci TUDEH Partisi
Merkez Komitesi Üyesi

Şehit İranlı devrimcileri saygı ile anıyoruz

Faşist Şah rejiminin, geçen Aralık ayının sonunda İranlı sekiz devrimciyi katlettiğini dergimizin 95'inci sayısında okuyucularımıza duyurmuştuk. Son olarak öğrendiğimize göre, şehit devrimcilerin arasında İran'daki devrimci örgütlerinden biri olan İnkılabı Tudeh'in Merkez Komitesi üyelerinden Parviz Vaiz-zadeh de bulunmaktadır. Parviz Vaiz-Zadeh'in ve İranlı diğer şehit devrimcilerin anısını saygı ile anarken, kardeş İrah halkının faşist Şah rejimini mutlaka yıkacağına onan inancımızı bir kere daha belirtiriz.

Brezilya Komünist Partisi Yöneticisi Pedro Pomar ve iki yoldaşının katledilmesi bütün dünyada protesto ediliyor

Pedro Pomar

Brezilya Komünist Partisi'nin önde gelen üç yöneticisinin faşist Giezel rejimi tarafından katledildiğini okuyucularımıza duyurmuştuk. Amerikancı Giezel rejimine karşı halk savaşına önderlik eden Brezilya Komünist Partisi'nin üç seçkin yöneticisinin öldürülmesi ve 12 komünistin tutuklanması bütün dünyada büyük bir nefret uyandırmıştır. Marksist-Leninist partiler ve örgütler yayınladıkları bildirilerde Giezel rejimini mahkum etmekte ve Brezilya Komünist Partisi ile omuz omuza olduklarını açıklamaktadırlar.

Katledilen önderlerden Pedro Pomar, Brezilya Komünist Partisi'nin yöneticisi idi. 1913 yılında doğan Pedro Pomar, 1935 yılında Brezilya'nın Para Eyaletinde halk ayaklanması örgütleyen Milli Kurtuluş Birliği'nin önemli bir yöneticisi idi. Bu yıllarda birkaç defa hapse giden Pedro Pomar, 1942 yılında Brezilya Komünist Partisi'nin Merkez Komitesi'ne seçildi. Pedro Pomar, 1940-1950 yılları arasında Sao Paola Federal Devleti'nin milletvekilliğini yaptı. Rio'da yayınlanan iki devrimci gazetenin yöneticiliğini yaptı.

Pedro Pomar, 1962'de Moskova'da toplanan 81 Parti Konferansında Kruşçev revizyonizmine karşı mücadele bayrağını kaldırdı. Pomar bu yıldan itibaren Brezilya Komünist Partisi içinde revizyonizme karşı yoğun bir mücadele yürüttü. 1962 yılında 10 yıl süreyle medeni hakları elinden alındı. 13 yıllık faşist diktatörlük rejimi boyunca üç kez askeri mahkemede gıyaben yargılandı ve 34 yıl hapse mahkum edildi.

Brezilya Komünist Partisinin katledilen ikinci önderi Angelo Arroya, Sao Paolo Metal sendikasının önderlerindendi. 1928 yılında doğdu. 1945 yılında Parti Merkez Komitesine, 1962'de Siyasi Büro üyeliğine seçildi. Arroya, Brezilya Komünist Partisi içinde modern revizyonizme karşı mücadele bayrağını yükselten Marksist-Leninistlerden biridir. 1966 yılında medeni hakları 10 yıl süre ile elinden alındı, askeri mahkeme tarafından 11 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Katledilen üçüncü yönetici Baptista Drumond, 1964'deki askeri darbeden önce, köylü hareketini destekleyen öğrenci hareketinin önderi idi. Drumond, Brezilya Milli Öğrenci Birliğinin de başlıca örgütleyicilerindendi. Drumond, 1972'de Brezilya Komünist Partisi Merkez Komitesine seçilmişti.

Faşist Giezel rejiminin ağır baskılarına göğüs geren Brezilya Komünist Partisi, gizlilik şartlarında mücadelesini sürdürüyor.

Küba Ekonomisi:
İşte Sovyet tahakkümünün sonucu budur!

Küba ekonomisinin buhranı giderek şiddetlenmekte ve ada, 1977 yılında çok büyük güçlüklerle karşı karşıya bulunmaktadır. Son olarak halka biri yiyecek ve giyecek, diğeri de sanayi mamulleri için olmak üzere iki dağıtım karnesi verilmiş ve haftalık kahve istihkakı da 30 gramın altına indirilmiştir. Bu miktarın normal günlük tüketimin altında olduğu bildirilmektedir. Küba'da bedava su dağıtımına, sosyal hizmetlerin parasız karşılanmasına ve parasız telefon olanaklarına geçen yıl son verilmişti. Bu yıl ise, elektrik tasarrufu sağlamak için şehirlerde günde en az beş saat hiç elektrik yakılmaması emredilmiştir.

Küba'nın ekonomik bunalımının nedeni, görünüşte şeker fiyatlarındaki düşüştür. Ülkenin ekonomisi tamamen şeker kamışı üretimine ve şeker ihracatına dayandığından, şeker kamışı mahsulündeki herhangi bir terslik veya fiyatların düşmesi, derhal ve çok kötü sonuçlar vermektedir. Ama bu hiç de doğal bir durum değildir; tam tersine, Sovyet sosyal-emperyalizminin tahakküm ve sömürüsünün bir sonucudur. 1959 Devriminden sonra Küba halkı, Amerikan emperyalizminin kendisine zorla kabul ettirdiği tek-ürün (monokültür) ekonomisini tasfiye etmeye ve çok yönlü, dengeli, kendi gücüne dayanan bir ekonomi geliştirmeye başlamıştı. Ancak daha sonra Kastro'nun el uzattığı Sovyet sosyal-emperyalistleri, sözümona "sosyalist işbölümü ve bütünleşme" safsataları çerçevesinde, şeker üretiminde uzmanlaşmayı Küba'ya tekrar kabul ettirmişlerdir. Eskiden dünyada Amerikan emperyalizminin "muz cumhuriyeti" nden sözediliyordu. Şimdi ise Yeni Çarların "şeker cumhuriyetleri"ni de eklemek gerekiyor. Moskova, Küba şekerinin tek alıcısı ve Küba'ya ihtiyaç duyduğu sanayi mamullerinin tek satıcısı durumundadır. Bundan yararlanarak Küba halkını amansızca soymakta ve ona dilediği gibi siyasi baskı uygulayabilmektedir. Küba şeker üretiminin tamamı, Sovyetler Birliği'nin fiyatını gidgide arttırdığı petrol ithalatına ancak yetmekte ve bu yüzden ülke daha şimdiden Kremlin'e çok büyük bir borç yükü altına girmiş bulunmaktadır.

İşte Sovyet tahakkümü, Küba devriminin bütün kazançlarının bu şekilde yitirilmesine yol açmıştır.